

መልካሙ እረኛና በጎች

ዮሐንስ 10

ከአማካይ በላይ ችሎታ የነበራቸው ተማሪዎች ተመርጠው በአንድ ልዩ ትምህርት ቤት ይማሩ ነበር። የሙያ ዝንባሌያቸው ለመጠቀም በአንድ ወቅት የችሎታ ምዘና መርሐ ግብር ተዘጋጀ። ምዘናውን የሚያካሄዱ አማካሪዎች ለተማሪዎቹ ፈተናና ቃለ መጠይቅ አቀረቡ። ከዚያም ምዘናውን መሠረት በማድረግ ለእነዚህ ባለ ልዩ ችሎታ ወጣቶች እጅግ ተስማሚያቸው ነው ባሉት ሙያ ትክክለኛ የሚመስል ምክር ለገሡ።

ከእነዚህ ውስጥ አንድ ወጣት «የአማካሪውን» ፍርድ በጉጉት ይጠባበቅ ነበር። አማካሪው ለወጣቱ የኮሌጅ ፕሬዚዳንት፣ ወይም የባንክ ፕሬዚዳንት፣ ወይም የምርምር ሳይንቲስት ብሎ ቢነግረው ባልከፋ ነበር። አማካሪው ግን የነበረው የተለየ አሳብ ሆነ። «ልጄ፣ ፈተናህንና የቃል መጠይቅ ምላሽህን ከገመገምሁ በኋላ፣ ለአንተ ምርጥ ሆኖ ያገኘሁት ሥራ እረኝነት ነው» አለው። ይህን በተናገረበት ወቅት የልጁ ፊት ምን ሊመስል እንደሚችል በዓይነ ሕሊና መመልከት አይከብዳችሁም።

ተማሪው ለመሳቅም ሆነ ለማልቀስ ግራ ገባው። እረ ለመሆኑ ጤናማ አእምሮ ያለው ሆኖ እረኛ ለመሆን የሚፈልግ ማን ነው? ወደ ቤታቸው የሚወስደውን መንገድ ለማይለዩ «ለማያስተውሉ በጎች» መላ ሕይወቱን መስጠት ምን ያስፈልጋል?

ዮሐንስ ምዕራፍ 10 የሚያተኩረው በበጎች፣ በበጎች መንጋና በእረኞች ተምሳሌት ላይ ነው። ታዲያ ይህ ለእኛ በከተማና በኢንዱስትሪያዊ ሕይወት ውስጥ ለምንገኘውም እንኳ ታላቅ ነገር መናገር የሚችል ተምሳሌት ነው። ጳውሎስ በኤፌሶን የነበሩትን መንፈሳዊ መሪዎች በሚገሥጽበት ጊዜ የተጠቀመው ይህንኑ ነበር (ዮሐዋ. 20:28)። በእረኞችና በበጎች ተምሳሌት ዙሪያ የሚያጠነጥኑ እነዚህ እውነቶች በመላው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ይገኛሉ። ከዚህም ሌላ ዛሬም ቢሆን ለእኛ በጣም አስፈላጊዎች ናቸው። ኢየሱስ የተጠቀመባቸው ምልክቶች፣ እርሱ ማን

እንደሆነና ለእኛ ምን ማድረግ እንደሚፈልገን እንድንገነዘብ ይረዳናል።

ይህን ውስብስብ የሚመስል የዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ ለመገንዘብ እጅግ ቀላሉ መንገድ፣ ኢየሱስ ስለ ራሱ የተናገራቸውን ሦስት መግለጫዎች ማጤን ነው።

1. «በሩ እኔ ነኝ» (ዮሐ. 10:1-10)

ይህ ስብከት የፈለቀው፣ የለማችን መገለል ተከትሎ (ምዕራፍ 9) ጌታችን ከአይሁድ መሪዎች ጋር ውዝግብ ውስጥ በገባበት ጊዜ ነበር። ስለ ብርሃንና ስለ ጨለማ በአጭሩ ነገሮቻቸው ነበር። አሁን ደግሞ ተምሳሌቱን ወደ በጎችና እረኛ ቀየረ። ለምን ይሆን? ምክንያቱ፣ ለአይሁድ አእምሮ፣ «እረኛ» የሚለው ቃል ማንኛውንም ዓይነት መንፈሳዊም ሆነ ፖለቲካዊ መሪ የሚያመለክት ስለነበር ነው። ሕዝቡ ንጉሡንና ነቢያቱን እንደ እረኞች ይቆጥሩአቸው ነበር። እስራኤል «የማሰማርያው በጎች» [መዝ. (100):3] የመሆን ዕድል ያገኘ ሕዝብ ነበር። ተጨማሪ ማጠናከሪያ ይሆን ዘንድ ኢሳ. 56:9-12፤ ኤር. 23:1-4፤ 25:32-38፤ ሕዝ. 34 እና ዘካ. 11 አንብቡ።

ኢየሱስ ስብከቱን እያንዳንዱ አድማጭ በሚገባውና በታወቀው ምሳሌ (ዮሐ. 10:1-6) ከፈተ። የበጎች መሰማርያ በረት ዙሪያውን በድንጋይ ካብ የተሠራ ሆኖ ለበር የተተወ ክፍተት ነበረው። እረኛው (ወይም በረኛው) መንጋውን ወይም መንጋዎቹን በዚያ ክፍት ቦታ ጋደም ብሎ ይጠብቃቸዋል። ብዙ መንጋዎች በአንድ በረት መከማቸታቸው የተለመደ ነበር። ጠዋት ጠዋት እረኞቹ ይመጡና በጎቻቸውን በየግል እየጠሩ መንጎቻቸውን ይሰበሰቡ ነበር። እያንዳንዱ በግ የጌታውን ድምፅ ያውቅ ነበር።

እውነተኛ እረኛ በበሩ ይገባል፣ በረኛውም ያውቀዋል። ሌቦችና ዘራፊዎች በበሩ በኩል ፈጽሞ መግባት አይችሉም ነበር። በመሆኑም በግንቡ ላይ ይወጡና በማሳሳት ወደ በረቱ ይገባሉ። ቢገቡም እንኳ በጎቹ እንዲከተሉአቸው ማድረግ አይችሉም ነበር። ምክንያቱም በጎች የሚከተሉት የራሳቸውን እረኛ ድምፅ ብቻ ነበር። ሐሰተኞች የሆኑ እረኞች በጎቹን ፍጹም መምራት ስለማይችሉ ሰርቀው መውሰድ ግዴታቸው ነበር።

አድማጮቹ ኢየሱስ ምን እንዳለ ወይም ለምን እንደዚያ እንዳለ እንዳልገባቸው ግልጽ ነው። («ምሳሌ» የሚለው ቃል ፍቺው «ሰውር አነጋገር፣ ቅኔ» እንደ ማለት ነው። ጌታችን በዮሐንስ 10 ላይ ያስተማረው ትምህርት በሌሎች ወንጌሎች እንደተዘገቡት ምሳሌዎች አይደለም።) የዚህ ትምህርት መነሻው የለማኙ ሰው ከምኩራብ መገለል ነበር (9:34።) ሐሰተኞች የሆኑ እረኞች ለዚህ ሰው ምንም አልተጠነቀቁለትም፤ አጉላልተውት ሲያበቁ አሽቀንጥረው ጣሉት። ነገር ግን እረኛው ኢየሱስ ደረሰለትና ወደ ራሱ ጠቀለለው (9:35-38)።

በምዕራፍ 10:1 የተገለጸው የበጎቹ በረት መንግሥተ ሰማይ እንደሆነና ከክርስቶስ ውጭ ለመግባት የሚጥሩ ሁሉ በከንቱ እንደሚደክሙ ተደርጎ ብዙ ጊዜ ይተረጎማል። ይህ ግን አሳዛኝ ነው። ምክንያቱም ምንም እንኳ አባባሉ እውነት ቢኖረውም (ዮሐ. 4:12)፣ በዚህ ጥቅስ ላይ የተመሠረተ ግን አይደለም። በረቱ የእስራኤል ሕዝብ ስለመሆኑ ኢየሱስ በግልጽ ተናግሮአል (ዮሐ. 10:16)። አረማውያን ከእስራኤል በረት ያልሆኑ «ሌሎች በጎች» ናቸው።

ኢየሱስ ወደ እስራኤል ሕዝብ የመጣው፣ መጻሕፍት ስለ እርሱ በሰጡት ተስፋና፣ በተጠበቀው መንገድ ነበር። ማንኛውም እውነተኛ እረኛ በእግዚአብሔር የተጠራና በእግዚአብሔር የተላከ ሊሆን ይገባዋል። የእግዚአብሔርን ቃል በትክክል ከተናገረ፣ በጎቹ «ድምፁን ይሰማሉ»፣ ለመከተልም አይፈሩም። እውነተኛውም እረኛ በጎቹን ይወድዳቸዋል፤ ደግሞም ይጠነቀቅላቸዋል።

ሕዝቡ ይህን ምሳሌያዊ አነጋገር ለመረዳት ባለመቻላቸው፣ ምሳሌውን በተዛምዶ አስደገፈላቸው (10:7-10)። ሁለት ጊዜ «እኔ በሩ ነኝ» አለ። የበጎቹ በረት በር እርሱ ነው። በጎቹ በረቱን ለቅቀው (የአይሁድን ሃይማኖት) ወደ የእርሱ መንጋ እንዲገቡ ያስችላቸዋል። ፈሪሳውያን ለማኙን ሰው ከምኩራብ አባረሩት። ኢየሱስ ግን ከአይሁድ ሃይማኖት መርቶ አወጣውና በእግዚአብሔር መንጋ ውስጥ ቀላቀለው!

ነገር ግን እረኛው በጎቹን መርቶ በማውጣት ብቻ ሳይወሰን፣ መርቶም ያስገባቸዋል። ከዚያም በጎቹ የአንድ መንጋ (በረት ሳይሆን) ማለትም የቤተ ክርስቲያን አካል ይሆናሉ። እርሱ

የደኅንነት በር ነው (ቁ. 9)። እርሱን የሚያምኑት ወደ ጌታ መንጋና በረት ይገባሉ። በዚያም የመግባትና የመውጣት፣ መሰማሪያ የማግኘትም ዕድል ይሆንላቸዋል። እረኛው የበረቱ «በር» መሆኑን በእእምሮአቸው ስታብስሰሱት ይህ ምሳሌ በጣም ግልጽ ይሆናል።

ኢየሱስ ኃጢአተኞችን ከቀንበር አላቅቆ ወደ አርነት ይመራቸዋል፤ እነርሱም ደኅንነትን ይቀበላሉ። «ዳነ» ሲባል «ደኅንነቱና ጤናማነቱ ተጠብቆለት ነፃ ወጣ» ማለት ነው። አንድ ሰው ከጽኑ በሽታ ሲያገግም፣ ከአደገኛ ማዕበል ሲያመልጥ፣ ከጦርነት መፃት ሲተርፍ፣ ወይም በችሎት ፊት ነፃ ሲለቀቅ የሚሆነውን ሁኔታ የሚገልጽ ቃል ነው። አንዳንድ ዘመነኛ ሰባኪዎች «መዳን» የተሰኘውን «ጥንታዊ» ቃል ለማስወገድ ይፈልጋሉ፤ ነገር ግን ኢየሱስ በትምህርቱ ተጠቅሞበታል።

ኢየሱስ በቀዳሚነት ያመለክት የነበረው በዘመኑ የነበሩትን የሃይማኖት መሪዎች ነው (ቁ. 8)። እርሱ ወደ ምድር ከመምጣቱ በፊት ያገለገሉትን ነቢያት ወይም የእግዚአብሔር ባርያዎች እያወገዘ አልነበረም። («ነበሩ» ሳይሆን) «ሌቦችና ወንበዴዎች ናቸው» ማለቱ የሚያሳየው፣ በዚህ ዘመን የሚኖሩትንም የሃይማኖት መሪዎች በእእምሮው እያሰበ እንደነበር ነው። እነዚህ እውነተኛ እረኞች ያልነበሩና ከእግዚአብሔርም ዘንድ ለአገልግሎታቸው ተቀባይነት ያልተሰጣቸው ነበሩ። በጎቹን ከመውደድ ይልቅ ይበዘብዙአቸውና በግፍ ይጠቀሙባቸው ነበር። ለማኘ ሰው «ሌቦችና ወንበዴዎች» ለሚያደርጉት ነገር ጥሩ ምሳሌ ነበር።

የእስራኤል የሃይማኖት መሪዎች ፍላጎታቸው የራሳቸው ምቹትና ክብካቤ ማስከበር እንደሆነ ከወንጌላት ዘገባ በግልጽ መመልከት ይቻላል። ፈሪሳውያን ገንዘብን የሚወዱ (ሉቃ. 16:14)፣ እንዲያውም የድሃ መበለቶችን ጥሪት የሚበሉ (ማር. 12:40) ነበሩ። የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ የሌቦች ዋሻ አድርገውት ነበር (ማቴ. 21:13)። የሮም ዜጎች ጥቅሞቻቸውን እንዳያስቀሩባቸው ኢየሱስን ለመግደል አሤሩ (ዮሐ. 11:49-53)።

እውነተኛው እረኛ የመጣው በጎቹን ለማዳን ነው፤ ነገር ግን ሐሰተኞቹ እረኞች በጎቹን መጠቀሚያ በማድረግ በዘበዙአቸው።

ከእነዚህ ሐሰተኞች እረኞች በስተጀርባ ያለው «ሌባው» ነው (10:10)። ምናልባት ይህ ሌባ የሚያመለክተው ሰይጣንን ሳይሆን አይቀርም። የሌባው ፍላጎት ከበረቱ በጎቹን መስረቅ፣ ማረድና ማጥፋት ነው። ወደ ጌላ ላይ የበጎቹ ደኅንነት በእረኛውና በአብ እጅ የተጠበቀ መሆኑን እንመለከታለን (10:27-29)።

«በበሩ» በምትገቡበት ጊዜ ሕይወትን ትቀበሉና ትድናላችሁ። «ስትገቡ» እና «ስትወጡ»፤ በተደላደለው የጌታ መስማርያ በሕይወት ሙላት ሐሴት ታደርጋላችሁ። የእርሱ በጎች ሙላትንና አርነትን በመቀዳጀት በሐሴት ይሞላሉ። ኢየሱስ ከዚህ ቀደም ሕይወቱን የሰጠን ብቻ ሳይሆን አሁንም ለእኛ ሕይወቱን ይሰጠናል!

በዚህ መጀመሪያው ክፍል አጽንዖት የተሰጠው «ለበሩ» ነው። ከዚያም ጌታችን አጽንዖቱን ወደ «እረኛው» በመመለስ ሁለተኛውን ማሳሰቢያ ተናገረ።

2. እኔ የበጎቹ በር ነኝ» (ዮሐ. 10:11-21)

ይሄኛው ጌታችን በዮሐንስ ወንጌል ውስጥ ለአራተኛ ጊዜ የተጠቀመበት እኔ ነኝ የሚለው አነጋገር ነው (6:35፤ 8:12፤ 10:9)። በእርግጥ ይህን በሚናገርበት ጊዜ፣ የአይሁድ ሃይማኖት የበላይ ጠባቂዎች ከነበሩ ሐሰተኞች እረኞች ጋር ራሱን እያነጻጸረ ነበር። ቀደም ብሎ «ሌቦችና ወንበዴዎች» ብሎአቸዋል፤ አሁን ደግሞ «ሞያተኞች ወይም ቅጥረኞች» በማለት ይጠራቸዋል።

«መልካም» የሚለው ቃል ሲተረጎም «በውስጣዊ ባሕርይ ጥሩ፣ ውብ፣ የሚስማማ» ማለት ነው። ሌሎች ያለሥጋት ሊከተሉ የሚችሉትን ምሳሌ፣ ትልም የሚያመለክት ቃል ነው። የጌታችን መልካምነት በባሕርይ ውስጥ የተቀረጸ ነበር። እርሱን «መልካም» ብሎ መጥራት «አምላክ» ብሎ እንደ መጥራት ነው (ማር. 10:17-18)።

አንዳንድ እውቅና ታላላቅ የመጽሐፍ ቅዱስ ሰዎች እረኞች ነበሩ። ጥቂቶቹን ለመጥቀስ ያክል፡- አቤል፣ አባቶች፣ ሙሴና ዳዊት ይገኙባቸዋል። ዛሬም እንኳ ሳይቀር በቅድስቲቱ ምድር፣ መንጋዎቻቸውን እየመሩ የእያንዳንዱን በግ ማንነት፣ የግል

ባሕርዩንና ልዩ ፍላጎቱን የሚያስተናግዱ እረኞችን ማየት ትችላላችሁ። የአይሁድ እረኞች በጎችን የሚያረቡት ለመስዋዕት ካልሆነ በስተቀር ለእርድ እንዳልነበረ መረዳት ያሻል። እረኞቹ ያረቡአቸው የነበረው ከበጎቹ ሱፍ፣ ወተትና ግልገሎችን ለማግኘት ነበር።

ኢየሱስ እንደ መልካም እረኛነቱ የሚፈጽማቸውን አራት አገልግሎቶች አመልክቷል።

በመጀመሪያ፣ ለበጎቹ ይሞታል (ዮሐ. 10:11-13)። በአሮጌው ሥርዓት በጉ ለእረኛው ይሞት ነበር፤ ነገር ግን አሁን መልካሙ እረኛ ለበጎቹ ይሞታል! በዚህ ስብከቱ ኢየሱስ ስለ መስዋዕትነት አሟሟቱ አምስት ጊዜ በግልጽ አረጋግጧል (ቁ. 11፣ 15፣ 17-18)። እርሱ የሞተው እንደ ሰማዕት ወይም በሰው እጅ ተገድሎ ሳይሆን በገዛ ፈቀዱ ሕይወቱን ለእኛ በመስጠት ምትካችን ሆኖ ነው።

ኢየሱስ «ስለ በጎቹ» እንደ ሞተ የተናገረው ቁም ነገር፣ መጽሐፍ ቅዱስ ስለ መስቀል ከሚያስተምረው እውነት ተነጥሎ መታየት የለበትም። እንደዚሁም እርሱ የሞተው ለእስራኤል ሕዝብ (11:50-52) እና ለዓለም (6:51) ነው። የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ለዓለም ደኅንነት በቂ ቢሆንም ቅሱ፣ የሚሠራው ግን ለአመኑበት ብቻ ነው።

ስለሚከፈለው ብቻ በጎቹን ከሚጠብቀው ሞያተኛ ወይም ቅጥረኛ ጋር ኢየሱስ ራሱን አነጻጸረ። ነገር ግን ሞያተኛው (ቅጥረኛው) ድንገት አደጋ ሲከሰት በጎቹን ጥሎ የሚሸሽ ነው። እውነተኛው እረኛ ግን ከበጎቹ ጋር በመሆን ይከባከባቸዋል እንጂ ጥሎአቸው አይሸሽም። በዚህ ስፍራ ቁልፍ ሐረግ «በጎቹ የእርሱ ያልሆኑ» የሚለው ነው። መልካሙ እረኛ በጎቹን ስለሚዋጅና ስለ እነርሱም ስለሚሞት የራሱ ናቸው። የእርሱ ገንዘብ ስለሆኑ ይከባከባቸዋል። በጎቹ በተፈጥሮአቸው ሞኞችና ለአደጋ የተጋለጡ ናቸው። በመሆኑም የሚከባከባቸውን እረኛ ይፈልጋሉ።

በመላው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የእግዚአብሔር ሰዎች ከበጎች ጋር በንጽጽር ይታያሉ። ንጽጽሩም ጠቃሚነት አለው።

በጎች ከእርያዎችና ከውሾች በተቃራኒ ንጹሕ እንስሶች ናቸው (2ኛ ጴጥ. 2:20-22):: ዓቅመ ቢስ በመሆናቸው የእረኛውን እንክብካቤ ይፈልጋሉ (መዝ. 23):: ሰባኪ የነበረውን የዌስሊን አነጋገር ብንጠቀም፤ በጎች «ለመቅበዝበዝ የተጋለጡ» ስለሆኑ ሁልጊዜ ተፈልገው ወደ መንጋው መቀላቀልን ይሻሉ (ሉቃ. 15:3-7):: በጎች ለእረኛው የሚጠቅሙ ሰላማዊ እንስሶች ናቸው:: በእነዚህ ነጥቦችና በሌሎችም መንገዶች፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ያመኑትንና የእግዚአብሔር መንጋ አካል የሆኑትን ይመስላሉ:: ከመልካሞቹ እረኞቹ በተቃራኒ፤ የፍቅር ተቆርቋሪነት ያልነበራቸው ፈሪሳውያን ለማኘን ከምኩራባቸው አባረሩት፤ ኢየሱስ ግን አግኝቶት እንክብካቤ አደረገለት::

መልካሙ እረኛ ለበጎቹ መሞት ሳይሆን፤ የራሱ የሆኑትን በጎቹን ያውቃቸዋል (ዮሐ. 10:14-15):: በዮሐንስ ወንጌል ውስጥ ማወቅ የሚለው ቃል ከአእምሮአዊ ግንዛቤ ያለፈ ነገርን ያመለክታል:: በእግዚአብሔርና በሕዝቡ መካከል ያለውን ጥብቅ ግንኙነት ያሳያል (17:3 ተመልከቱ):: የምሥራቅ እረኛ በጎቹን እያንዳንዳቸውን በግል የሚያውቃቸው ስለሆነ እንዴት አድርጎ በሚገባ እንደሚያገለግላቸው ይገነዘባል::

በመጀመሪያ ደረጃ ጌታችን ስማችንን ያውቃል (10:3 ተመልከቱ):: ስምዎንን አውቆት (1:42) አዲስ ስም ሰጥቶታል:: ዘኔዎስን በስሙ ጠርቶታል (ሉቃ. 19:5):: በአትክልቱ ስፍራ ማርያምን በስሟ በጠራት ጊዜ እረኛዋን አውቃለች (ዮሐ. 20:16):: በተተራመሰ የኮምፒዩተር መረጃ ውስጥ ስማችሁ «ጠፋ» ሲባል ገጥሞአችሁ ይሆናል:: መልካሙ እረኛ ግን በጎቹን እያንዳንዳቸውን በስም ያውቃቸዋል የሚለው አጽናኝ ቁም ነገር ሲታሰባችሁ ምንኛ ታደንቁ!

እርሱ ተፈጥሮአችንንም ጭምር ያውቃል:: በጎች ሁሉ በዋና ዋና ባሕርያቸው አንድ ቢሆኑም፤ እያንዳንዱ ደግሞ በግሉ የራሱ የሆነ ልዩ ፀባይ አለው:: አፍቃሪ የሆነው እረኛቸውም እነዚህን ፀባዮቻቸውን ይገነዘባል:: አንዱ በግ ዳገት ሊያስፈራው ይችላል፤ ሌላኛው ደግሞ ጨለማ ያስፈራዋል:: ታማኝ እረኛ መንጋውን በሚያሰማራበት ጊዜ፤ እነዚህን ልዩ ፍላጎቶቻቸውን ሁሉ ይጠብቅላቸዋል::

አሥራ ሁለቱ ሐዋርያትም አንዳቸው ከሌላቸው እንዴት እንደሚለዩ ልብ ብላችሁ ታውቃላችሁ? ጴጥሮስ እንደ መጣለት የሚናገር ችኩልና ግልጽ ሰው ነበር። ቶማስ ደግሞ የሚያመነታና ተጠራጣሪ ነበር። እንድርያስ ሰውን ፈላጊ ሰው ነበር፤ ሁልጊዜ ሰውን ይዞ ወደ ኢየሱስ ይመጣ ነበር። ይሁዳ ደግሞ ገንዘባቸውን ለመውሰድ ሰዎችን የሚጠቀም ሰው ነበር። ኢየሱስ እነዚህን እያንዳንዳቸውን በግል ያውቃቸው ነበር። በምን ዓይነት መንገድ እንደሚያስተናግዳቸውም በትክክል ይረዳ ነበር።

ተፈጥሮአቸውን ስለሚያውቅ ፍላጎቶቻቸውንም ያውቅ ነበር። ብዙውን ጊዜ እኛ ለራሳችን የሚያስፈልገንን ጉድለታችንን አናውቅም! መዝሙር (23) መልካሙ እረኛ ለበጎቹ እንዴት እንደሚጨነቅ የሚያሳይ ውብ የሆነ ቅኔአዊ አገላለጽ ነው። በመስማርያዎቹ፣ በውኃና እና በሽለቆዎችም እንኳ እረኛው ስለሚጠነቀቅላቸውና ፍላጎቶቻቸውንም ስለሚያሟላ በጎቹ መፍራት አይኖርባቸውም። መዝ. (23)፡1 እና 6 አንድ ላይ ብታያይዙ፣ «የሚያሳጣኝም የለም. . . በእግዚአብሔር ቤት ለዘላለም እኖራለሁ» የሚለውን የቅኔውን ቁልፍ የሆነ አሳብ ታገኛላችሁ።

እረኛው ለበጎቹ ክብካቤ ሲያደርግ፣ በጎቹም እረኛውን በተሻለ ሁኔታ ያውቁታል። መልካሙ እረኛ በጎቹን፣ በጎቹ ደግሞ እርሱን ያውቁታል። እርሱን የበለጠ የሚያውቁት ድምፁን ወይም ቃሉን በመስማትና የየዕለት እንክብካቤውን በመለማመድ ነው። በጎቹ እረኛቸውን ሲከተሉት እርሱን መውደድና መተማመን ይማራሉ። «ወገኖቹን» (ዮሐ. 13፡1) ይወድዳቸዋል፤ ፍቅሩንም ለእነርሱ በሚያደርገው እንክብካቤ ይገልጽላቸዋል።

መልካሙ እረኛ ሌሎች በጎችንም ወደ መንጋው ያመጣል (10፡16)። በረቱ የአይሁድነት (10፡1) ነው፤ ነገር ግን ሌላ በረትም አለ፤ ይኸውም ከእስራኤል የተስፋ ቃል ኪዳን ውጭ ያሉ አረማውያን ናቸው (ኤፌ. 2፡11)። ጌታችን በመጀመሪያው አገልግሎቱ ያተኮረው «ከእስራኤል ቤት ለጠፉት በጎች» (ማቴ. 10፡5-6፤ 15፡24-27) ነበር። በጳንጠቆስጤ ቀን የተለወጡት አይሁዶችና ወደ ይሁዲነት የገቡ ወገኖች ነበሩ (ዮሐዋ. 2፡5፤ 14)። ሆኖም ግን ቤተ ክርስቲያን «የአይሁድ መንጋ» በመሆን ብቻ

አልቀጠላችም። ጴጥሮስ ወንጌሉን ለአረማውያንም አደረሰ (የሐዋ. 10-11)፤ ጳውሎስም እንዲሁ መልእክቱን በሮማ ግዛት ዳርቻ ላሉት አረማውያን አደረሰ (የሐዋ. 13:1)።

«አንድ በረት» የሚለው ሐረግ «አንድ መንጋ» ተብሎ ሊነበብ ይገባል። ያለው አንድ መንጋ ነው፤ እነርሱም የመልካሙ እረኛ ንብረት የሆኑ የእግዚአብሔር ሕዝብ ናቸው። እግዚአብሔር በዓለም ሁሉ የራሱ ሕዝብ አሉት (የሐዋ. 18:1-11 ተመልከቱ)። እነርሱንም ወደ አንድ ጠርቶ ይሰበስባቸዋል።

የዮሐንስ ወንጌል ብሥራታዊ መልእክቱ ግልጽ ነው፤ ይኸውም፡- «እግዚአብሔር ዓለሙን እንዲሁ ወዷልና» (3:16) የሚል ነው። ኢየሱስ ራሱ ባሕልን በመጣስ ለሳምራዊቷ ሴት መስክሮአል። የአይሁድ የሃይማኖት መሪዎች የነበራቸውን የማግለል ሁኔታ ሊቀበል ፈቃደኛ አልነበረም። የሞተው ለጠፋው ዓለም ነው፤ ስለሆነም የእርሱ ፍላጎት የእርሱ የሆኑት ሕዝቡ የዘላለምን ሕይወት ይዘው ወደ ጠፋው ዓለም እንዲያደርሱ ነው።

በመጨረሻም፤ መልካሙ እረኛ ነፍሱን ደግሞ ያነሣል (10:17-18)። ስለዚህ ፈቃደኝነት ሞቱ በድል አድራጊ ትንሣኤው ተጠናቀቀ። በሰዎች አመለካከት ኢየሱስ የተገደለ ይመስል ነበር፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር መለኮታዊ አስተሳሰብ አኳያ በገዛ ፈቃዱ ሕይወቱን ሰጠ። ኢየሱስ በመስቀል ላይ «ተፈጸመ» ብሎ በጮኸ ጊዜ፤ በፈቃዱ ነፍሱን ለአብ አሳልፎ ሰጠ (19:30)። ከሦስት ቀን በኋላ፤ እንደገና ነፍስ በመዝራት ከመቃብር ተነሣ። አብ ይህን ሥልጣን በፍቅሩ ሰጠው።

አንዳንድ ጊዜ ቅዱሳት መጻሕፍት ወልድን ያስነሣው አብ እንደሆነ ያስተምራሉ (የሐዋ. 2:32፤ ሮሜ 6:4፤ ዕብ. 13:20)። እዚህ ላይ ግን ወልድ ሕይወቱን እንደገና ለማንሣት ሥልጣን እንዳለው ተናግሯል። አብና ወልድ ፍጹም በሆነ ኅብረት ስለሚሠሩ (ዮሐ. 5:7፤ 19) የሁለቱም ሥራ እውነት ነው። ኢየሱስ ቀደም ሲል በሰበከው ስብከቱ፤ ራሱን ከመቃብር ለማስነሣት ኃይል እንዳለው ጠቁሞ ነበር (5:26)። በእርግጥ ይህ አይሁድ የሚቃወሙት አነጋገር ነበር፤ ምክንያቱም እንዲህ

ማለት «እኔ እግዚአብሔር ነኝ» ከማለት ጋር እኩል ስለሆነ ነው።

ለዚህ መልእክት አድማጮቹ ምላሽ የሰጡት እንዴት ነበር? «... በአይሁድ መካከል እንደገና መለያየት ሆነ» (10:19)። እንደገና የሚለውን ቃል (7:43፤9:16) ልብ በሉ። ጋኔን አብብህ የሚል ጥንታዊ ውንጀላ እንደገና በኢየሱስ ላይ ተወረወረ (7:20፤8:48፤52)። ሰዎች እውነትን ላለመጋፈጥ የማያደርጉት ነገር የለም።

ኢየሱስ ክርስቶስ በር ስለሆነና በር ደግሞ ከፊሉን ከውስጥ አስገብቶ፤ ከፊሉን ደግሞ ከውጭ አስቀርቶ ስለሚዘጋ መከፋፈል እንደሚፈጠር ልንጠብቅ እንችላለን። እርሱ መልካም እረኛ ነው። እረኛ ደግሞ በጎቹን ከፍየሎቹ ይለያቸዋል። ኢየሱስ ክርስቶስን በተመለከተ የለዘብተኝነት አቋም መያዝ አይቻልም፤ ምክንያቱም ስለ እርሱ የምናምነው ነገር የሞትና የሕይወት ጥያቄ ነው (8:24)።

ሦስተኛው ንግግሩ ከሁሉም በላይ የሚያስደነግጥ ነበር።

3. «እኔ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ» (ዮሐ. 10:22-42)

በዚህ ክፍል የተጻፉት ነገሮች የሆኑት በቁጥር 1-21 ያሉት ከመከሰታቸው ሁለት ወር ተኩል ዘግይቶ ነበር። ዮሐንስ ሁለቱን ተምሳሌቶች በአንድ ያደረገበት ምክንያት፤ በሁለቱም መልእክቶች ኢየሱስ የእረኛንና የበጎችን ምሳሌ ስለተጠቀመ ነው።

ግጥምጥምሽ (10:22-24)። «የመቅደስ መታደስ በዓል» (“Hanukkah” ሐኑካ፤ «የብርሃናት በዓል») የክርስቲያኖች የገና በዓል በሚከበርበት በታኅሣሥ አካባቢ ይደረጋል። በበዓሉ ቤተ መቅደሱ በሮማውያን ከረከሰ በኋላ በ164 ዓ.ዓ ይሁዳ መቃቢያስ፤ እንደገና ለእግዚአብሔር የሰጠበት ቀን መታሰቢያ ነበር። ይህ ታሪካዊ ቁም ነገር በቁጥር 36 ላይ ካሉ የኢየሱስ ቃላት ጋር ግንኙነት ያለው ሊሆን ይችላል። ምክንያቱም፤ ኢየሱስ ለአባቱ የተለየ (ለእግዚአብሔር የተሰጠ) ወደ ዓለም የተላከ ስለሆነ ነው። የአይሁድ መሪዎች፤ በታሪክ በጣም ገናና የሆነ ድርጊትን በመታሰቢያነት እያከበሩ ቢሆኑም፤ በዚያው በቤተ መቅደሳቸው ውስጥ የነበረውን ዕድል ሳያስተውሉት ያልፉት ነበር!

መሪዎቹ ቆም ብሎ እንዲያዳምጣቸው በቤተ መቅደስ ውስጥ ኢየሱስን ክብብ አደረጉት። ከእንግዲህ ወዲያ በማዘግየት ጉዳዩን እንዲያልፈው ስላልፈለጉ፤ ጊዜው የማሳረጊያና እልባት የመስጫ እንዲሆን ወሰኑ። «እስከ መቼ ድረስ በጥርጣሬ ታቆየናለህ?» በማለት መጠየቃቸውን ቀጠሉ። «አንተ ክርስቶስ እንደሆንህ ገልጠህ ነገረን» አሉት።

ጌታችንም ከዚህ ቀደም ያስተማራቸውን በሚያስታውስ ሁኔታ (10:25-38) ምላሽ ሰጣቸው። ለቃሎቹ («ነገርኋችሁ») እና ለሥራዎቹ ምስክርነት አጽንዖት ሰጠ (5:17 እና ከ7-14 ለተመሳሳይ ምላሾች ተመለከቱ)።

በዚህ ጊዜ ግን ጌታችን በገለጸው ጠለቅ ወዳለ አሳብ ተሻገረ። አይሁድ ለምን ቃሉን እንደማይገነዘቡ ወይም የሥራዎቹን ጠቀሜታ እንደማይረዱ ገለጸ፤ ይኸውም በጎቹ ስላልሆኑ ነበር። ከሰው አስተሳሰብ አኳያ በጎቹ የምንሆነው በእርሱ በማመን ነው። ነገር ግን ከመለኮታዊ አስተሳሰብ አኳያ የምናምነው በጎቹ ስለሆንን ነው። እዚህ ላይ መግለጽ የማንችለው ነገር ግን እርሱን በመቀበል የምንደሰትበት ምሥጢር (ሮሜ 11:33-36) አለ። እግዚአብሔር የእርሱ የሆኑ በጎች አሉት፤ እነማን እንደሆኑም ያውቃቸዋል። በጎቹ ድምፁን ለምተው ምላሽ ይሰጡታል።

የእግዚአብሔርን ቃል የሚሰማ ኃጢአተኛ ስለ መለኮታዊ ምርጫ የሚያውቀው ነገር የለም። ይህ ሰው ክርስቶስ ለዓለም ኃጢአት እንደሞተና አዳኙን በማመን የዘላለም ሕይወት መቀበል እንደሚቻል ይሰማል። አዳኙን በሚያምንበት ጊዜ፤ የእግዚአብሔር ቤተሰብ አባልና የመንጋው በግ ይሆናል። ከዚያም ዓለም ሳይፈጠር በፊት በክርስቶስ መመረጡን (ኤፌ. 1:4) ይገነዘባል። በተጨማሪም እያንዳንዱ የዳነ ኃጢአተኛ፤ እግዚአብሔር ለልጁ የሰጠው «የፍቅር ስጦታ» መሆኑንም ይገነዘባል (ዮሐ. 10:29፤ 17:2፤ 6፤ 11-12፤ 24 ተመልከቱ)።

መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መለኮታዊ ምርጫና ሰብአዊ ኃላፊነት ፍጹም በሆነ ሚዛን የተጠበቁ ናቸው፤ እግዚአብሔር አንድ ያደረገውን ነገር መለያየት የለብንም።

ኢየሱስ በመቀጠል የእርሱ በጎች፤ በእርሱና በአብ እጅ ደገንነታቸው የተጠበቀ መሆኑን ገለጸ። «አይጠፋም» የሚል ተስፋ ቃል ይሰጣል (3:16፤ 6:39፤ 17:12፤ 18:9)። ሐሰተኞች እረኞች ጥፋትን ያመጣሉ። (10:10፤ በግሪኩ ቃል አንድ ዓይነት ነው)፤ መልካሙ እረኛ ግን በጎቹ ከቶውንም እንዳይጠፋ ይጠነቀቅላቸዋል።

እዚህ ላይ የእግዚአብሔር በግ ደገንነት በበርካታ መንገዶች የተረጋገጠ ነው። በመጀመሪያ፤ ከትርጓሜው ስንነሣ - እኛ «የዘላለም ሕይወት» አለን። ይህም ሕይወት ዘላለማዊ ሆኖ እንደገና ተመልሶ በሆነ ነገር ላይ ሊመረከዝ አይችልም። በሁለተኛ ደረጃ፤ ይህ ሕይወት ስጦታ እንጂ በድካማችን የምናገኘው ወይም የሚገባን አይደለም። በመልካም ሥራችን ሳይሆን በእግዚአብሔር ጸጋ የዳንን ከሆነ «በመጥፎ ሥራችን» ልንጠፋ አንችልም (ሮሜ 11:6)። ትልቁ ቁም ነገር፤ ኢየሱስ በጎቹ እንደማይጠፉ ተስፋ የሰጠ መሆኑና ተስፋውም የማይፋለስ መሆኑ ነው።

ኢየሱስ ይናገር የነበረው ስለ በጎች ማለትም ስለ እውነተኛ አማኞች እንጂ ስለ ሐሰተኞቹ እንዳይደለ ልብ ማለቱ ተገቢ ነው። ውሻና እርያ ወደ ኃጢአታቸው ይመለሳሉ (2ኛ ጴጥ. 2:20-22)፤ በግ ግን ንጹሕ እንስሳ እንደመሆኑ እረኛውን በመከተል ወደ ለመለመ መስክ ይሰማራል። ሐሰተኛ አመንኩባይ ስለ እምነቱና ስለ ሥራዎቹ ያወራል፤ ነገር ግን በምንም ዓይነት ወደ መንግሥተ ሰማይ አይደርስም (ማቴ. 7:13-29)። ድነናል ብለው ተናግረው ሲያበቁ ተመልሰው ወደ ኃጢአት የገቡ ሰዎችን ብዙዎቻችን እናውቃለን፤ ሆኖም ግን እንዲህ ያለው ሁኔታ የሚያረጋግጠው እነዚህ ሰዎች ከጅምሩ ኢየሱስ ክርስቶስን በእውነት ያላመኑ መሆናቸውን ነው። ኢየሱስ የደገንነትን ዋስትና ተስፋ የሰጠው ለማንም ሳይሆን ለበጎቹ ነው።

ስለ መልካም እረኝነት አገልግሎቱ ጌታችን የሰጠውን ትምህርት መለስ ብላችሁ በምታስቡበት ጊዜ፤ ከበጎቹ ጋር የሦስት ደረጃ ግንኙነት እንዳለው ታጤናላችሁ። ለበጎቹ ስለሞተ የፍቅር ግንኙነት አለው፤ ደግሞም ለበጎቹ እንክብካቤ

ስለሚያደርግ ሕያው ግንኙነት አለው፤ እንደዚሁም በጎቹን ስለሚጠብቅና አንዳቸውም እንኳ ስለማይጠፋ፤ ይህ ግንኙነት ዘላቂ ግንኙነት ነው።

ጌታችን ጠላቶቹን የሚያስደነግጥና ለመቃወምም ምክንያት የሚሆናቸውን አነጋገር እያወቀ አቀረበ (ዮሐ. 10:30)። የሃይማኖት መሪዎች በግልጽ ንገረን ብለው ለጠየቁት ይህ ግልጽ መልስ ነበር። በመጽሐፍ ቅዱስ በሌሎች ስፍራዎች በግልጽ እንደተጻፈው ሁሉ «አብና እኔ አንድ ነን» የሚለው ስለ መለኮትነቱ በግልጽ የተነገረ ቃል ነው። ይህ አባባሉ፤ ከሰማይ የወረደ ስለ መሆኑ (ዮሐ. 6) ወይም አብርሃም ከመኖሩ በፊት እርሱ ስለመኖሩ (8:58) ከተናገራቸው ሁሉ የጠነከረ ነበር።

አንድ የሚለው ቃል፤ አብና ወልድ አንድ አካል ናቸው ማለትን አያመለክትም። ይልቁንም በመለኮትነት አንድ መሆናቸውን ማለትም አብ እግዚአብሔር እንደሆነ ሁሉ ወልድም እግዚአብሔር መሆኑን ያሳያል። ይሁን እንጂ አብ ወልድ አይደለም፤ ወልድም አብ አይደለም። እዚህ ላይ የሚናገረው ስለ ኅብረታቸው እንጂ ስለ ማንነታቸው አይደለም። (17:21-24 ላይ ያለውን ተመሳሳይ አባባል ተመልከቱ።)

ኢየሱስ ይናገር የነበረውን የአይሁድ አለቆች በግልጽ ገብቶአቸው ነበር! አንዳንድ ዘመነኛ የሥነ መለኮት ምሑራን የጌታችንን አባባሎች ዓቅም ያሳጡ ይሆናል። ነገር ግን በጊዜው አነጋገሩን የሰሙት «እኔ እግዚአብሔር ነኝ» (ቁ. 33 ልብ በሉ) ማለቱ እንደሆነ ተገንዝበውታል። በዚህ ዓይነት መንገድ መናገር በእርግጥ እግዚአብሔርን መሳደብ ነበር። በአይሁድ እምነት ደግሞ እግዚአብሔርን መሳደብ በሞት የሚያስቀጣ ነበር (ዘሌዋ. 24:16፤ ዘጎል. 15:30፤ ዘዳግ. 21:22 ተመልከቱ)።

ጌታችን ክሳቸውን ውድቅ ለማድረግና እርምጃቸውን ለመግታት መዝ. (82):6 ተጠቀመ። በመዝሙር (82) ላይ ያለው አሳብ የችሎትን ሥዕል ያሳየናል። በዚህ ስፍራ እግዚአብሔር የምድርን ፈራጆች ሁሉ በአንድ አካማችቶ እነርሱም አንድ ቀን እንደሚፈርድባቸው ማስጠንቀቂያ የሚያመለክት ነው። ሌሎችም የሚለው የዕብራይስጥ ቃል ሲተረጎም (በዘጸ. 21:6 እና 22:8-9) እንደሚታየው «አማልክት» ወይም «ፈራጆች» ማለትን ሊሰጥ

ይችላል። በተጨማሪም ይህ ቃል የብሉይ ኪዳን አንዱ የእግዚአብሔር መጠሪያ ነው። የአይሁድ አለቆች የገዛ ቋንቋቸውን በትክክል የሚያውቁ ስለሆኑ ኢየሱስ የሚናገረው እውነት መሆኑ አልጠፋቸውም። እግዚአብሔር ሰብአዊ ፈራጆችን «አማልክት» ብሎ ከጠራ፤ ይህንኑ መጠሪያ ስለ ራሱ በመጠቀሙ ለምን ይወግሩታል?

ዮሐ. 10:36 ስለ ክርስቶስ መለኮትነት ድርብ ማረጋገጫ ስለሚሰጥ በጣም ወሳኝ ክፍል ነው። በመጀመሪያ አብ ወልድን ቀድሶ (ለብቻ ለይቶ) ወደ ዓለም ላከው። ሁለተኛ ኢየሱስ በድፍረት «እኔ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ» (5:25 ተመልከቱ) በማለት ተናግሯል። የጠየቁትን ዓይነት ግልጽ መልስ ቢሰጣቸውም፤ እነርሱ ግን ሊያምኑ አልፈቀዱም።

ማመንስ ይችሉ ነበር ወይ? ተአምራቱን እንኳ መሠረት በማድረግ (ዮሐ. 10:37-38) እንዲያምኑ ኢየሱስ አጥብቆ ጠይቆአቸዋል። ተአምራቱን አምነውት ቢሆን ኖሮ አብን ባወቁት ነበር፤ ይህ ደግሞ ወልድን እንዲያውቁትና እንዲያምኑበት መንገድ በከፈተላቸው ነበር። ይህ ታዲያ መረጃዎቹን በቅንነት መመርመርና እውነትን ለመቀበል የመፍቀዱ ጉዳይ ነው።

እንደገና ሊይዙት ሙከራ አደረጉ (7:44፤ 8:59 ተመልከቱ)። ነገር ግን እርሱ አመለጣቸውና ከስፍራው ጨርሶ ተሰወረ። ራሱን የእስራኤል ንጉሥ አድርጎ እስካቀረበበት እስከ «የዘንባባ እሑድ» ድረስ ወደ ኢየሩሳሌም አልተመለሰም ነበር።

መጥምቁ ዮሐንስ በቤተራ ማገልገሉ የሚታወስ ነው (1:28)፤ ነገር ግን ይህ ስፍራ የት እንደነበረ እርግጠኞች አይደለንም። ከዮርዳኖስ ወንዝ ምናልባት ከ30 እስከ 32 ኪሎ ሜትር ርቆ መገኘቱ ግን ይታወቃል። አንዳንድ ካርታዎች ደግሞ በቀጥታ ከኢየሩሳሌም፤ ከኢያሪኮ በስተምሥራቅ ያስቀምጡታል።

ኢየሱስ ወደዚያ የሄደው ለምን ነበር? አንደኛው ምክንያት ይህ ቦታ የአይሁድ የሃይማኖት መሪዎች ለመከተል የማያስቡበት አስተማማኝ የሆነ መሸሸጊያ ስለነበር ነው። በሁለተኛ ደረጃ፤ ነፍሱን ለበጎቹ በሚያኖርበት በመጨረሻው ሳምንት ለሕዝቡ ለሚያቀርበው አገልግሎት ለመዘጋጀት ጥሩ ቦታ ስለነበር ነው።

ራሱ በዮሐንስ መጠመቁንና በዚያን ሰዓት ያጋጠመውን ሁሉ ሲያስታውስ (1:20-34፤ ማቴ. 3:13-17) መጽናት እንደሚጠበቅበት ለተረዳው መከራ ቅጥር ሆኖለታል።

ተራው ሕዝብ ኢየሱስን መፈለጉን ገፋበት፤ እርሱም እነርሱን ማገልገሉን ቀጠለ። የመጥምቁ ዮሐንስ ምስክርነት እርሱ ከሞተ ረጅም ጊዜ በኋላ ፍሬ እያፈራ መሆኑን መገንዘቡ ጠቃሚ ነው። ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ የተናገረው ምስክርነት ብዙዎች አዳኙን እንዲያምኑ አደረገ። ዮሐንስ ተአምር አድራጊ አልነበረም፤ ነገር ግን ሰዎችን ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ያመለከተ ታማኝ ምስክር ነበር። «እርሱ ሊልቅ እኔ ግን ላንስ ያስፈልጋል» (ዮሐ. 3:30)።

በዚህ ምዕራፍ ለተዘገቡ ሦስት ታላላቅ እወጃዎች በግል ደረጃ ምላሽ ሰጥታችኋልን?

በሩ እርሱ ነው። እንድትድኑ በእምነት ገብታችሁበታልን?

መልካሙ እረኛ እርሱ ነው። ድምፁን ሰምታችሁ አምናችሁታልን? በመሠረቱ እርሱ ነፍሱን ያኖረው ስለ እናንተ ነው!

እርሱ የእግዚአብሔር ልጅ ነው። ይህን ታምናላችሁን? ራሳችሁን ለእርሱ ሰጥታችሁ የዘላለምን ሕይወት ተቀብላችኋልን?

«እኔ እንደሆንሁ ባታምኑ በኃጢአታችሁ ትሞታላችሁ» (8:24) የሚለውን የእርሱን ጥብቅ ማስጠንቀቂያ አስታውሱ።

የመጨረሻው ተአምር- የመጨረሻው ጠላት

ዮሐንስ 11

ጌታችን አልዓዛርን ከመቃብር ማስነሣቱ ከመስቀሉ በፊት የሠራው የመጨረሻ ተአምር አልነበረም፤ በእርግጥ ይህ ተአምር ከወዳጆቹም ሆነ ከጠላቶቹ ስሜትን የሳበ ታላቅ ተአምር ነበር። ዮሐንስ በመጽሐፉ በተከታታይ ከጻፋቸው ተአምራት ይሄኛውን ሰባተኛ አድርጎ መርጦታል፤ ምክንያቱም ይህ ተአምር፤ በጌታችን ምድራዊ አገልግሎት በእርግጥም የተአምራቶቹ ሁሉ የበላይ ስለሆነ ነው። ሌሎችን ከሞት ማስነሣቱ ይታወሳል፤ ነገር ግን አልዓዛር በመቃብር ውስጥ አራት ቀን ሰንብቶ ነበር። ይህ ተአምር የአይሁድ አለቆች ሊክዱት ወይም ሊደብቁት ያልቻሉት ተአምር ነበር።

ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ሞት ማድረግ የሚችለው ምንም ነገር ከሌለ፤ ሌላ የሚያደርገው ነገር ሁሉ ከንቱ ነው። «በዚህች ሕይወት ብቻ ክርስቶስን ተስፋ ያደረግን ከሆነ ከሰው ሁሉ ይልቅ ምስኪኖችን ነን» (1ኛ ቆሮ. 15:19)። ሞት የሰው ልጅ የመጨረሻው ጠላት ነው (1ኛ ቆሮ. 15:26)፤ ሆኖም ግን ኢየሱስ ክርስቶስ ይህን ክፉ ጠላት ፍጹም ለዘላለም ድል አድርጎታል።

በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 11 ላይ አጽንዖት የተሰጠው እምነት፤ በዚህ ስፍራ ማመን የሚለውን ቃል በተለያየ አሳብ ቢሆንም ቢያንስ ስምንት ጊዜ እናገኘዋለን። ሌላኛው ቁልፍ አሳብ «የእግዚአብሔር ክብር» (11:4፣40) ነው። ኢየሱስ በተናገረውና ባደረገው ሁሉ፤ የሦስት ቡድኖችን እምነት ለማጠንከር ፈለገ።

1. የደቀ መዛሙርቱ (ዮሐንስ 11:1-16)

አንዳንድ ጊዜ ደቀ መዛሙርትን «የቅዱሳን ሁሉ የበላይ» አድርገን እንቆጥራቸዋለን። እውነቱ ግን እንዲህ አይደለም። ብዙ ጊዜ ጌታቸውን አሳዝነውታል፤ ሆኖም እርሱ እምነታቸውን አጠንክሮ ለማሳደግ ያለማቋረጥ ይጣጣር ነበር። በሌላ በኩልም አንድ ቀን ትቶአቸው ስለሚሄድ አገልግሎቱን የመቀጠል

ኃላፊነት ነበራቸው። እምነታቸው ደካማ ቢሆን ኖሮ፣ ሥራቸው ከቶውንም ሊጠነክር አይችልም ነበር።

በአንድ ወቅት ኢየሱስ ከቢታንያ 30 ኪሎ ሜትር ያክል ርቃ በምትገኝ በቤተራባ ነበር (1:28፣ 10:40)። ታዲያ አንድ ቀን መልእክተኛ፣ የጌታችን ውድ ወዳጅ አልዓዛር መታመሙን የሚያረዳ አሳዛኝ ዜና ይዞ መጣ። መልእክተኛው በፍጥነት ያለ መዘግየት ተጉዞ ቢሆን ኖሮ፣ ጉዞውን በአንድ ቀን ያጠናቅቅ ነበር። ኢየሱስም በዮሐንስ 11:4 የተጻፈው አጽናኝ መልእክት አስይዞ በተከታዩ ቀን መልእክተኛውን መልሶ ሰደደው። ከዚያም ኢየሱስ ወደ ቢታንያ ከመሄዱ በፊት ሁለት ቀን ዘገየ። እርሱና ደቀ መዛሙርቱ በሚደርሱበት ጊዜ አልዓዛር ከሞተ አራተኛ ቀኑ ሆኖታል። ይህም ማለት አልዓዛር የሞተው መልእክተኛው ኢየሱስን ለመገናኘት በወጣበት በዚያኑ ቀን ነበር።

ለጉዞ ያስፈለገውን አንድ ቀን በአሳብ ይዘን፣ ድርጊቶቹን በጊዜ ሰሌዳ ብናስቀምጥ እንደሚከተለው ሊታይ ይችላል፡-

1ኛ ቀን- መልእክተኛው ወደ ኢየሱስ ሲመጣ (አልዓዛር ሲሞት)

2ኛ ቀን - መልእክተኛው ወደ ቢታንያ ሲመለስ

3ኛ ቀን - ኢየሱስ አንድ ቀን ዘግይቶ ወደ ስፍራው ሲያመራ

4ኛ ቀን- ኢየሱስ ቢታንያ ሲደርስ

መልእክተኛው ወደ ቤት ሲደርስ አልዓዛር ሞቶ አገኘው። ወንድማቸው ሞቶ ለተቀበረና በኃዘን ተጨብጠው ላሉት የአልዓዛር እኅቶች የኢየሱስ መልእክት ምንን ያስተላልፍ ነበር? ሁኔታዎች ምንም እንኳ ተስፋ የሚያስቆርጡ ቢመስሉም፣ ቃሉን እንዲያምኑት ኢየሱስ ያበረታታቸው ነበር።

ደቀ መዛሙርቱ በዚህ ጊዜ በብዙ ጉዳዮች ግራ መጋባታቸው ጥርጥር የለውም። ከሁሉም አስቀድሞ ኢየሱስ አልዓዛርን ይወደው ከነበረ በምን ምክንያት እንዲታመም ፈቀደ? ደግሞስ ወደ እኅቶቹ በጊዜ ከመድረስ ለምን ዘገየ? እንደ እውነቱ ከሆነ በሹሙ ልጅ እንዳደረገው (4:43-54)፣ አልዓዛርንም ከርቀት ሆኖ መፈወስ አይችልም ነበር? በግልጽ ዘገባው እንደሚያሳየው በኢየሱስና በዚህ ቤተሰብ መካከል ጽኑ የፍቅር ግንኙነት ነበረ

(11:3:5:36)፤ ሆኖም ግን ጌታችን ያሳየው ባሕርይ የዚህ ፍቅር ተቃራኒ ይመስላል።

እግዚአብሔር የራሱ ለሆኑ ሕዝቦች ያለው ፍቅር የሚያቀማጥለን ሳይሆን ፍጹም የሚያደርግና የሚያጽናና ፍቅር ነው። የእርሱ እኛን መውደድና፤ የእኛም እርሱን መውደድ ከዚህ ዓለም ችግሮችና ከሕይወት ሥቃዮች ለመጠበቃችን ዋስትና አይሰጥም። እንደ እውነቱማ ከሆነ አብ ወልድን ይወደዋል፤ ሆኖም ሳለ፤ አብ የሚወደው ልጅ የኃዘንን ጽዋ እንዲጠጣና በመስቀል ላይ የውርደት ሥቃይን እንዲያይ ፈቅዶ የለ። ፍቅርና ሥቃይ የተነጣጠሉ ናቸው ብለን ከቶውንም ማሰብ የለብንም፤ በእርግጥ በኢየሱስ ክርስቶስ የተጣመሩ ናቸው።

ኢየሱስ አልዓዛር እንዳይታመም ማድረግ ወይም ካለበት ሆኖ መፈወስ አያቅተውም ነበር፤ ይሁንና ይህን ለማድረግ አልፈቀደም። በዚህ ሕመም አማካይነት አብ የሚከበርበት አጋጣሚ እንዳለ አሰበ። ለእኛ ለክርስቲያኖች ምቹትን ማግኘት አስፈላጊ ጉዳይ አይደለም። አስፈላጊው ነገር፤ በነገር ሁሉ እግዚአብሔርን ማክበራችን ነው።

ሁለቱ እኅቶች ለኢየሱስ ባቀረቡት «ልመና» ምን ማድረግ እንደሚገባው አልነገሩትም፤ እንዲያውም ችግር እንደተፈጠረ በማሰማትና ለአልዓዛር የነበረውን ፍቅር በማሳሰብ ደመደሙ። የአይሁድ አለቆች ሊያጠፉት እያደቡ ስለነበረ ወደ ይሁዳ መመለሱ ለኢየሱስ አደገኛ እንደነበረ ተገነዘቡ። ምናልባት «ቃል ተናግሮ ቢሆን ኖሮ የወንድማቸው ጤንነት ሊመለስ እንደሚችል ተስፋ ነበራቸው።

ጌታችን ወደ ሁለቱ እኅቶች የላከው መልእክት ወንድማችሁ አይሞትም የሚል አልነበረም። በመልእክቱ የሁኔታው ማክተሚያ ሞት ሳይሆን የእግዚአብሔር ክብር እንደሚሆን ተስፋ ሰጣቸው። (እንደገና ኢየሱስ ራሱን «የእግዚአብሔር ልጅ» ማለቱን ልብ በሉ።) ይህን ተስፋው ይዘው እንዲቆዩ ፈለጉ። የመቃብሩን መከፈት ማርታ ባልፈቀደችበት ወቅት (ቁ. 40) ያሳሰባት በእርግጥም ይኸው ጉዳይ ነበር።

ከበሽታ፣ ከኃዘን፣ ከነገሮች መዘግየትና ከሞት ጋር ሳይቀር ተፋጥጦን ራሳችንን በምናገኝበት ጊዜ፣ ብቸኛ መጽናኛችን የእግዚአብሔር ቃል ነው። በማየት ሳይሆን በእምነት መኖር ይገባናል። ሁኔታቸው ተስፋ የሚያስቆርጥ ቢመስልም እኅትማማቾቹ ኢየሱስ የሁኔታዎች ሁሉ ጌታ መሆኑን ያውቁ ነበር። በመዝሙር 50:15 ያለው ተስፋም ለዚህ ተጓዳኝነት አለው «በመከራ ቀን ጥራኝ፣ አድንህማለሁ አንተም ታከብረኛለህ።»

የጌታችን መዘግየትስ እንዴት ይታሰባል? አልዓዛር ከሆነ ቀድሞውንም ሞቶ ስለነበር እስኪሞት እየጠበቀ አልነበረም። ኢየሱስ የኖረው በመለኮታዊ የጊዜ ሰሌዳ ውስጥ ነው (ቁ. 9)። በመሆኑም ወደ ቢታንያ መቼ መሄድ እንደሚገባው አብ እስኪነግረው እየጠበቀ ነበር። አልዓዛር ከሞተ አራት ቀን መሆኑ ስለ ተአምራቱ እውነተኛነት፣ ደቀ መዛሙርቱን ጨምሮ ለሕዝቡ ታላቅ የማመን ዕድልን አስገኝቶላቸዋል (ቁ. 15 ተመልከቱ)።

ጌታችን ወደ ይሁዳ እንደሚመለስ ባሳወቀ ጊዜ፣ ደቀ መዛሙርቱ የሁኔታውን አደገኛነት ስለሚያውቁት ተደናገጡ። (ቢታንያ ከኢየሩሳሌም 3 ኪሎ ሜትር ያክል ርቃ የምትገኝ ስፍራ ነበረች።) ኢየሱስ ግን ለወዳጆቹ ሕይወቱን ለመስጠት ፈቃደኛ ነበር (15:13)። ወደ ይሁዳ መመለሱና አልዓዛርን ከሞት ለማስነሣት ተአምራቱ የራሱን መያዝና ሞት እንደሚያስከትልበት ያውቅ ነበር።

ጌታ ሕይወቱ በአብ መርሐ ግብር የተያዘ መሆኑንና እነርሱን ምንም ጉዳት እንደማይነካቸው በማሳሰብ ፍርሃታቸውን አበረደላቸው። ቀደም ብለን እንደተመለከትነው ይህ በዮሐንስ ወንጌል ውስጥ ጠቃሚ የሆነ ቁልፍ አሳብ ነው (2:4፣ 7:6፣ 8:30፣ 8:20፣ 12:23፣ 13:1፣ 17:1)። ነገር ግን ደቀ መዛሙርቱ ይህን መርሐ ግብር አለመረዳት ብቻ ሳይሆን፣ የጉብኝቱንም ምክንያት አልተገነዘቡም ነበር። አልዓዛር በእንቅልፉ ላይ ከነበረ እየተሻለው ነው ብለው አሰቡ። ይህ መንፈሳዊውን እውነት ለመጨበጥ ያለመቻላቸው ሌላኛው ማስረጃ ነበር። «ተኝቶ ከሆነ፣ ሊሻለው ይችላል — ስለዚህ ወደ ቢታንያ ለመሄድ ልንጨነቅ አይገባም!»

ከዚያ በኋላ አልዓዛር መሞቱን ገሃድ አወጣላቸው። (ለአማኝ ሞት እንደ እንቅልፍ ነው። የሐዋ. 7:60፤ 1ኛ ቆሮ 15:51፤ 1ኛ ተሰ. 4:13-18 ተመልከቱ።) ወዳጄ በመሞቱ ደስ ብሎኛል አላለም፤ ነገር ግን በዚያ ስላለመገኘቱ ደስተኛ መሆኑን ገለጸ፤ ምክንያቱም ይህ ለደቀ መዛሙርቱ ኃይል ክንዱን ማሳየት ስለሚያስችለው ነበር። ውጤቱም የእግዚአብሔር መክበርና የእምነታቸውም መጠንከር ነበር።

የቶማስ አመለካከት ጠቃሚ ከነበረ፤ የደቀ መዛሙርቱ እምነት በእርግጥም መጠናከር የሚያስፈልገው ነበር! ቶማስ ማለት በአረማውያን ቋንቋ መንታ ማለት ነው፤ ለዚህ መጠሪያ የግሪኩ አቻ ዲዲሞስ ነው። የማን መንትያ እንደሆነ አናውቅም። ነገር ግን ባለማመንና በስሜት መካከል በምንገኝበት ጊዜ ሁላችንም የእርሱ መንትዮች የምንሆንባቸው ጊዜያት አሉ። የጌታችንን ትንሣኤ አምኖ ለመቀበል የቅድሚያ ማስረጃ የጠየቀው ቶማስ ነበር (ዮሐ. 20:24-28)።

ቶማስ ተጠራጣሪ ሰው ነበር፤ ግን ራሱን የሰጠ ሰው መሆኑን ልናምን ይገባል። ሕይወቱን እንኳ ለአደጋ አጋልጦ ከኢየሱስ ጋር ለመሄድ የተዘጋጀ ነበር። እምነቱን ልናደንቅለትና ታማኝነቱንና ጽናቱን ልናወድስለትም ይገባል።

2. እኅትማማቾች (ዮሐንስ 11:17-40)

ኢየሱስን ያሳሰበው ስለገዛ ራሱ ደቀ መዛሙርት እምነት ብቻ ሳይሆን፤ ስለ ማርያምና ስለ ማርታም እምነት ነበር (ቁ. 26-40)። እያንዳንዱ ሥቃይና ፈተና እምነታችንን ሊያሳድግ ይገባዋል፤ ነገር ግን እንዲህ ያለው መንፈሳዊ እድገት ፈጣን ወይም ቅጽበታዊ አይደለም። ለቃሉና ለመንፈስ ቅዱስ አገልግሎት ቀና ምላሽ መስጠት ይገባናል። ኢየሱስ ለሁለቱ እኅትማማቾች የተስፋ ቃል ልኮላቸው ነበር (ቁ. 4)፤ ይህን ተስፋ እንዴት እንደተቀበሉት አሁን የሚያይበት ጊዜ ነበር።

በሉቃስ 10:38-42 የተዘገበው ክስተት ማርታና ማርያም በሁኔታቸው በጣም ተለውጠው እንደነበረ ግልጽ ያደርጋል። ታታሪዋና ሠራተኛዋ ማርታ ነበረች። ማርያም ደግሞ በኢየሱስ እግር ሥር ተቀምጣ ቃሉን የምትሰማ አሰላሳይ ነበረች። ኢየሱስ

የማርታን አገልግሎት አላወገዘም፤ ነገር ግን የገሠጸት በብዙ ነገር «ሰላባክነት» ነበር። ቅድሚያ የሚሰጡ ነገሮች ሊኖራትና እግዚአብሔር በሚስማማባቸው ጉዳዮች ላይ ሥራዎቿን ማሰባሰብ ነበረባት። አንድ የቆየ የወንጌላዊ ዌስሊ መዝሙር ቀጥሎ እንደሚናገረው ሚዛናዊ ሕይወት ሊኖረን ይገባል፡-

በማርታ ታታሪ እጆች አገለግል ዘንድ

በጽኑው የማርያም ልብም እንድወድ

የላቀውንና ቀዳሚውን መምረጥና መለየት

ይገባኛል መታመን ለጌታዬ ትእዛዛት።

ማርያም በቤት ውስጥ ሆና ከጓደኞቿ ጋር ስታለቅስ፣ ማርታ ግን ኢየሱስን ለማግኘት ሮጣ ትወጣለች ብለን እንገምት ይሆናል። ወደ በኋላ ላይ ማርያም የማርታን የሰላምታ ቃል ስላስተጋባች (ዮሐ. 11:32)፣ እኅትማማችቹ የኢየሱስን መምጣት እየተጠባበቁ እነዚህን ቃላት አንዳቸው ለሌላቸው ደጋግመው የተነጋገሩ ይመስላል። አባባሉ የኃዘን ስሜት ያለበት ቢሆንም፤ የእምነት ማረጋገጫም ነበረበት፤ ምክንያቱም ክርስቶስ ባለበት ማንም ሞቶ አያውቅም ነበርና ነው። «ቢሆን» የሚል ቃል ብርቱ ቃል ነው! ቢሆን ብሎ ሊሆን ይችል ስለነበረው ጉዳይ መገመት ምንኛ አታካች ነው!

ማርታ በኢየሱስ ክርስቶስ ያላትን እምነት ለማረጋገጥ ፈጠነች (ቁ. 22)። ኢየሱስም ወንድሟ እንደገና እንደሚነሣ ተስፋ በመስጠት ለዚህ እምነቷ ምላሽ ሰጠ። ይህን ሲል እርሱ ያሰበው በወቅቱ ለተከሰተው ሁኔታ ነበር። እርሷ ግን አባባሉን በመጨረሻው ቀን እንደሚሆነው ትንሣኤ አድርጋ ተረጎመችው (5:28-29፤ ዳን. 12:2-3)። ሰዎች መንፈሳዊ ግንዛቤን በማጣት የኢየሱስን አባባል ስለመሻታቸው፣ ይህ በዮሐንስ ወንጌል ውስጥ ሌላኛው ማስረጃ ነው።

ይህ የጌታችን ምላሽ አምስተኛው የእኔ ነኝ አነጋገሩ መሆኑ ነው። ማርታ ስለ ወደፊቱ ትንሣኤ የተናገረችውን ኢየሱስ አለማስተባበሉን መገንዘብ ጠቃሚ ነው። የሰው አካል ትንሣኤ የማግኘቱ ጽንሰ አሳብ፣ በአክራሪ የአይሁድ እምነት ውስጥ ቁልፍ ቦታ ያለው ጉዳይ ነው። ነገር ግን ጌታችን በታላቁ የእኔ ነኝ

እነጋገሩ፤ የትንሣኤን አስተምህሮ ሙሉ በሙሉ ለወጣው፤ በዚህም በማርታ ልብ ታላቅ መጽናናትን አወረደ።

ከጅምሩ የትንሣኤን አስተምህሮ ከጥላ ወደ ብርሃን አወጣው። ስለ ሞትና ትንሣኤ ብሉይ ኪዳን የነበረው መገለጥ ግልጽ ወይም ሙሉ አልነበረም፤ «በጥላ ውስጥ» እንዳለ ነገር ነበር። እንዲያውም በመዝሙርና በመክብብ ያሉ አንዳንድ ክፍሎች ሞት የመጨረሻ እንደ ሆነና ከመቃብር ባሻገር ምንም ተስፋ እንደ ሌለ ሰውን እስከማሳመን የሚደርሱ ናቸው። የሐሰት አስተማሪዎች የሐሰት ትምህርታቸውን ለመደገፍ በእነዚህ ክፍሎች መጠቀም ይወዳሉ። በሌላ በኩል ግን በአዲስ ኪዳን ያሉትን ግልጽ ትምህርቶች ችላ ይሉአቸዋል። (አጣምመው ይተረጉሙአቸዋል)። በመሠረቱ «መዳን ከዘላለም ክብር ጋር» (2ኛ ጢሞ 1:10) ያመጡት ዳዊት ወይም ሰሎሞን ሳይሆኑ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው!

በትምህርቱ፤ በተአምራቱና በራሱ ትንሣኤ አማካኝነት ኢየሱስ ስለ ሰው አካል ትንሣኤ በግልጽ አስተማረ። ሞት አይቀሬ መሆኑንና የሰው አካልም አንድ ቀን በእግዚአብሔር ኃይል እንደሚነሣ ለአንዴና ለመጨረሻ አውጇል።

ይህን አስተምህሮ በሁለተኛ መንገድ በመለወጥ፤ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አውጥቶ በአካል፤ በራሱ ውስጥ አስቀመጠው። «እኔ ትንሣኤና ሕይወት ነኝ!» (ዮሐ. 11:25) መጽሐፍ ቅዱስ ስለሚያስተምረን እውነት እግዚአብሔርን እያመሰገንን (ማርታ የነበራት ብሉይ ኪዳን ብቻ ነበር)፤ የዳንነው በአዳኙ በኢየሱስ ክርስቶስ እንጂ በመጽሐፍ ውስጥ በተጻፈ አስተምህሮ አለመሆኑን እንገነዘባለን። እርሱን በእምነት ስናውቅ የሞት ጥላ ከመፍራት እንድናለን።

በምትታመሙበት ጊዜ የሚያስፈልጋችሁ ሐኪም እንጂ የሕክምና መጽሐፍ ወይም የመድኃኒት መቀመጫ አይደለም። በምትከሰሱበት ጊዜ የሚያስፈልጋችሁ ጠበቃ እንጂ የሕግ መጽሐፍ አይደለም። እንደዚሁም የመጨረሻ ጠላታችሁን ሞትን በምትጋፈጡበት ጊዜ የሚያስፈልጋችሁ አዳኝ እንጂ በመጽሐፍ ውስጥ የሰፈረ አስተምህሮ አይደለም። በኢየሱስ ክርስቶስ ሁሉም አስተምህሮ ግላዊ ሆኖአል (1ኛ ቆሮ. 1:30)። የእርሱ

በምትሆኑበት ጊዜ፤ በሕይወት፤ በሞት፤ በጊዜ ወይም በዘላለም የሚያስፈልጋችሁ ሁሉ ይኖራችኋል!

ሆኖም ግን ኢየሱስ ካደረጋቸው ነገሮች ታላቁ የትንሣኤን አስተምህሮ ከወደፊት የጊዜ ሰሌዳ አውጥቶ በአሁኑኛ የጊዜ ሰሌዳ ውስጥ ማድረጉ ነው። ማርታ ታይ የነበረው ስለ ወደፊቱ ነበር። አልዓዛር እንደሚነሣና እርሷም እንደምታየው ታውቅ ነበር። ጓደኞቿም « . . . ይህን ደግሞ እንዳይሞት ያደርግ ዘንድ ባልቻለም ነበርን?» (11:37) በማለት ወደ ኃላፊው ታሪክ ተመለከቱ። ኢየሱስ ግን ትኩረታቸው በአሁኑ ሁኔታ ላይ እንዲያነጣጥር ለማድረግ ሞከረ፤ ይኸውም እግዚአብሔር ባለበት ሁሉ፤ የእግዚአብሔር የትንሣኤ ኃይል አሁንም በዚያ ይገኛል (ሮሜ 6:4፤ ገላ. 2:20፤ ፊልጵ. 3:10) የሚለውን መሠረት አድርጎ ነበር።

አማኞች አንድ ቀን ከሞት እንደሚነሡ አረጋገጠ (ዮሐ. 11:25)። ከዚያም ወዲያውኑ አንዳንድ አማኞች ከቶ እንደማይሞቱ ተጨማሪ እውነትን ገለጠ (ቁ. 26)። ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል? መልሱ በ1ኛ ተሰሎንቄ 4:13፤18 ላይ ይገኛል። ኢየሱስ ክርስቶስ የራሱን ሕዝብ ወደ ቤቱ ለመውሰድ በአየር በሚመለስበት ጊዜ በሕይወት የሚገኙ ከቶ ሞትን አያዩትም። ተለውጠውና ተነጥቀው ጌታን በአየር ይቀበሉታል!

ማርታ እምነቷን ለማረጋገጥ አላመነታችም። ለኢየሱስ ሦስት የተለያዩ መጠሪያዎችን ተጠቀመች። እነዚህም ጌታ፤ ክርስቶስ (መሢሕ) እና የእግዚአብሔር ልጅ የሚሉ ናቸው። «አምናለሁ» የሚለው ቃል፤ የተወሰነና የተጠናቀቀ እምነትን የሚያሳይ የጊዜ አመልካችነት አለው። ይኸውም «አምናለሁ ማመኔንም እቀጥላለሁ!» የሚል ነው።

ጌታችን የማርታን እምነት አንጸክል፤ አሁን ደግሞ ማርያምን መርዳት አለበት። ማርታ ማርያምን «በስውር» የጠራቻት ለምንድን ነው? የአይሁድ አለቆች ኢየሱስን ለመያዝ እንደተነሣሡ ስለሚያውቁ ምናልባት የሚከተለውን አደጋ አስበው ሳይሆን አይቀርም። ማርያም ኢየሱስን ለማግኘት ተነሥታ ስትሄድ፤ ዘመዶቿ ወደ መቃብር ሄዳ ለማልቀስ የተነሣች መሰላቸው። ድርጊቷ አልገባቸውም ነበር። እነርሱም

አብረው ለማልቀስ ስለፈለጉ ተከትለዋት ሄዱ። ኢየሱስን በዚያ ባገኙት ጊዜ እንዴት እንደደነገጡ እናንተ ገምቱ።

ማርያም በወንጌል ውስጥ በተጠቀሰችባቸው ሦስት ጊዜያት፣ በእያንዳንዱ በጌታ እግር ሥር ነበረች (ሉቃ. 10:39፤ ዮሐ. 11:32፤ 12:3)። በእግሩ ሥር ተቀምጣ ቃሎቹን ትሰማ ነበር። በእግሩ ሥር ወድቃ ኃዘኗን ታንቆረቁር ነበር። ውዳሴና አምልኮ ለማቅረብ ወደ እግሮቹ ሥር ትመጣ ነበር። በወንጌላት የተዘገቡ የማርያም ብቸኛ ቃላት በዮሐንስ 11:32 ላይ ይገኛሉ፤ የሚያስተጋቡትም ቀደም ብላ ማርታ የተናገረችውን ነው (ቁ. 21)።

ማርያም በኃዘኑ ስለተጎዳች ብዙ አልተናገረችም፤ እንዲያውም ለቅሶዋን ጀመረች። የአይሁድ ሕዝብ ባሕል ስለሆነ ዘመዶቿ አብረዋት ማልቀስ ጀመሩ። እዚህ ላይ ለቅሶ የሚለው ቃል «ድምፅን ከፍ አድርጎ ማንባትን፣ እንጉርጉሮን» የሚያመለክት ነው። የጌታችን ምላሽም ከውስጥ መታወክና «በቁጣ መናጥ» ሆነ። የተቆጣው በምን ላይ ነበር? እርሱ በፈጠረው ዓለም ኃጢአት እያደረሰ በነበረው ጥፋት ላይ ነው። ሞት ጠላት ነው፤ ሰይጣን ደግሞ ስለ ሞት መፍራትን አደገኛ መሣሪያው አድርጎ ይጠቀምበታል (ዕብ. 2:14-18)። ስለዚህ ኢየሱስ መቆጣቱ የሚደንቅ ነገር አልነበረም።

የጌታችን የሥጋ መሆን ምሥጢር በዮሐንስ 11:34 ላይ ባለው ውስጥ ይካተታል። ኢየሱስ አልዓዛር እንደ ሞተ አውቋል (ቁ. 11)፤ ነገር ግን የት እንደተቀበረ መጠየቅ ነበረበት። ጌታችን የተለመዱ ሰብአዊ መንገዶች ብቁ እስኪሆኑ ድረስ መለኮታዊ ኃይሉን ከቶ ተጠቅሞ አያውቅም።

«ኢየሱስ እንባውን አፈሰሰ አለቀሰ» የተሰኘው ሐረግ፣ በቅዱሳት መጻሕፍት ሁሉ አጭሩና ጥልቅ አሳብ ያለው ቁጥር ነው። የእርሱ ልቅሶ ድምፅ አልባ ማንባት (ይህ የግሪክ ቃል በአዲስ ኪዳን የትም አልተጠቀሰም) እንጂ እንደ ለቀስተኞቹ ዓይነት ዋይታ አልነበረም። አልዓዛርን ከሞት እንደሚያስነሣ እያወቀ (ቁ. 11) ለምን አለቀሰ?

የጌታችን ማንባት ለእኛ የሚገልጸው እውነት የአዳኙ ሰብአዊነት እርግጠኛ ስለመሆኑ ነው። በእያንዳንዱ ልምምዳችን ውስጥ ስላለፈ እንዴት እንደሚሰማን በሚገባ ያውቃል። እንዲያውም እርሱ ሰውና አምላክ እንደመሆኑ መጠን፣ ኢየሱስ እነዚህ ነገሮች የተሰሙት ከእኛ ጠለቅ ባለ ደረጃ ነው፤ እንባዎቹ ደግሞ ርኅራኄውን ያረጋግጡልናል። እርሱ በእርግጥ «የሕማም ሰው ደዌንም የሚያውቅ ነው» (ኢሳ. 53:3)። ዛሬ እርሱ እኛን ይቅር ባይና ታማኝ ሊቀ ካህናችን ነው። በመሆኑም ወደ ጸጋው ዙፋን ቀርቦን የሚያስፈልገንን የቸርነት ትሩፋት ሁሉ ማግኘት እንችላለን (ዕብ. 4:14-16)።

በእንባዎቹ ውስጥ የኃጢአትን ሰቆቃ እና የመንግሥተ ሰማይን ክብር እናያለን። ምናልባት ኢየሱስ ከእኛትማማቾቹ ጋር ያለቀሰበት ምክንያት፣ ወዳጁን አልዓዛርን፣ ከመንግሥተ ሰማይ ዳግም ወደሚሞትበት ክፉ ዓለም እየጠራው መሆኑን ስለሚያውቅ ነው። ኢየሱስ የመጣው ከሰማይ ነበር፤ ስለዚህ አልዓዛር ምንን ትቶ እንደሚመጣ ያውቃል።

ተመልካቾቹ በእንባዎቹ ውስጥ የፍቅሩን ማረጋገጫ አዩ። አንዳንዶቹ ግን «እንዲህ የሚወደው ከሆነ ለምን እንዳይሞት አላደረገምን?» አሉ። «ኢየሱስ የሚያለቅሰው ምንም ማድረግ ስለማይችል፣ እነዚያ የፀፀት እንባዎች ናቸው» ብለው እያሰቡ የነበሩ ሳይሆኑ አልቀሩም። በሌላ አነጋገር ከነበሩት ሰዎች ተአምራት ይሆናል ብሎ የጠበቀ ማንም አልነበረም። በዚህም ምክንያት፣ ማንም ኢየሱስን ይህን ሁኔታ ለማሄድ ከእኛትማማቾቹና ከዘመዶቻቸው ጋር ተመሳጥሯል ብሎ መክሰስ የቻለ አልነበረም። ደቀ መዛሙርቱ እንኳ ኢየሱስ አልዓዛርን ከሞት ያስነሣዋል ብለው አላመኑም።

እምነቱን ያወጀ አንድ ሰው ቢኖር ማርታ ብቻ ነበረች (ዮሐ. 11:27)፤ እርሷም ብትሆን በዚህ መጨረሻ ደቂቃ ተሸነፈች። «መቃብሩን ክፈቱት? እስካሁን ይሸታል!» ኢየሱስ ቢያንስ ከሦስት ቀናት በፊት የላከላትን መልእክት (ቁ. 4) በእርጋታ አስታወሳት፤ እንድታምነውም ገፋፋት። እውነተኛ እምነት በእግዚአብሔር የተስፋ ቃል ላይ ስለሚቆም የእግዚአብሔርን ኃይል ያፈልቃል። ማርታም ተረጋጋች፤ ድንጋዩም ተንከባለለ።

3. አይሁዶች (ዮሐንስ 11:41-57)

ከዚህ ነጥብ ወዲያ ያለው አትኩሮት በተመልካቾች እምነት ላይ ያነጣጠረ ነበር። እነዚህ ማርያምና ማርታን ለማጽናናት የመጡ ሰዎች ነበሩ። ኢየሱስ ቆም አለና ጸለየ (ቁ. 41፤ እንዲሁም 6:11 ተመልከቱ)፤ ጸሎቱ ስለተሰማለትም አብን አመሰግን። የጸለየው መቼ ነበር? ምናልባት ወዳጁ ስለመታመሙ መልእክት በደረሰው ጊዜ (11:4) ሳይሆን አልቀረም። ከዚያም ዕቅዱ ምን እንደነበረ አብ ነገረው፤ ኢየሱስም የአብን ፈቃድ ታዘዘ። የአሁኑ ጸሎቱ፤ የማያምኑ ተመልካቾች እግዚአብሔር እርሱን የላከ መሆኑን ያውቁ ዘንድ ነበር።

አንድ የፕዩሪታን (ተድላን እንደ ኃጢአት የሚቆጥር ሥነ ምግባር ተከታይ ክፍል) ጸሐፊ፤ ኢየሱስ አልዓዛርን በስሙ ጮኾ ባይጠራው ኖሮ መካነ መቃብሩን ሁሉ ባዶ ባስቀረው ነበር ሲል ጽፏል። ኢየሱስ አልዓዛርን ጠርቶ ከሞት አስነሣው። አልዓዛር ተገንዝና ታስሮ ስለነበር ወደ መቃብር በር መምጣት አልቻለም፤ ስለዚህ የእግዚአብሔር ኃይል አመጣው። ይህ ተአምር በዓይነቱ ፍጹም እንግዳ ስለነበረ በጣም ተቃዋሚ የሆነ ተመልካችም ሊክድ አልቻለም ነበር።

በአልዓዛር ላይ የታየው ሁኔታ አንድ ኃጢአተኛ አዳኝን በሚያምንበት ጊዜ ምን እንደሚሆን ለማሳየት ጥሩ ማስረጃ ነው (ኤፌ. 2:1-10)። አልዓዛር ሞቶ እንደነበረ ሁሉ፤ ኃጢአተኞችም ሁሉ ሙታን ናቸው። አልዓዛር ሞቶ በስብሶ ነበር፤ ምክንያቱም ሞትና መበስበስ አንድ ላይ የሚሄዱ ነገሮች ናቸው። የጠፉ ሰዎች በመንፈስ የሞቱ ናቸው፤ ነገር ግን አንዳንዶቹ ደግሞ ከሌሎች ይበልጥ የበሰበሱ ናቸው። ነገር ግን ማንም ከሌላው «የበለጠ ሊሞት» የሚችል የለም።

አልዓዛር ከሞት የተነሣው በእግዚአብሔር ኃይል ነበር። ክርስቶስን የሚያምኑ ሁሉ አዲስ ሕይወት ተሰጥቶአቸዋል፤ እንደዚሁም ከኃጢአት መቃብር ተስበው ወጥተዋል (ዮሐ. 5:24)። አልዓዛር ከመቃብር መገነኹ ያ ተፈትቶ (ቆላ. 3:1 ተመልከቱ)፤ አዲስ እርነት ተቀብሏል፤ አሁን ከክርስቶስ ጋር በማዕድ ተቀምጧል (ዮሐ. 12:2)። ሁሉም አማኞች ከክርስቶስ

ጋር በሰማያዊ ስፍራ ተቀምጠው (ኤፌ. 2:6) መንፈሳዊ ማዕድን በጋራ በመካፈል ይደሰታሉ።

በአልዓዛር ላይ በተፈጸመው ታላቅ ለውጥ የተነሣ ብዙ ሰዎች ሊያዩት ፈለጉ። የእርሱን «ሕያው ምስክርነትም» ሰዎችን ወደ ደኅንነት ለማምጣት እግዚአብሔር ተጠቅሞበታል (ዮሐ. 12: 9-11)። በወንጌላት ውስጥ ምንም ዓይነት የተጻፉ የአልዓዛር ቃላት የሉም፤ ነገር ግን ዕለታዊ አካሄድ ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን ለመመስከር በቂ ነበር። አርኪ ከሆነው ምስክርነቱ የተነሣ፤ ሊገድሉትና ማስረጃውንም ሊያዳፍኑ የፈለጉ የአይሁድ አለቆች አልዓዛርን አሳደዱት።

እንደ ቀደመት ተአምራት ሁሉ፤ በዚህኛውም ሕዝቡ በስሜታቸው ተከፋፈሉ። አንዳንዶች አምነው «በሆሳዕና እሁድ» ኢየሱስ ስለሠራቸው ተአምራት ምስክርነት ሰጡ (ዮሐ. 12:17-18)። ሌሎቹ ግን ወዲያውኑ ወደ ሃይማኖት መሪዎች ሄደው በቢታንያ የሆነውን ሁሉ ነገሩአቸው። እነዚህ ሰዎች ለእግዚአብሔር መንግሥት በጣም ቅርብ የነበሩ ሲሆን፤ ለማመናቸው ግን ምንም መረጃ የለም። የሰው ልብ ለእውነት ካልተሸነፈ በቀር የእግዚአብሔር ጸጋ ደኅንነትን ሊያመጣ አይችልም። እነዚህ ሰዎች በገዛ ሕይወታቸው ውስጥ ስለ መንፈሳዊ ትንሣኤ መገንዘብ ዕድሉ ነበራቸው።

ኋላም የአይሁድ ሽንጎ ስለ ኢየሱስ ተሰብስቦ መወያየት የግድ ሆነበት። ሆኖም አይሁዶች የሚከተሉት እውነትን አልነበረም። የሚከተሉት ራስ ወዳድ ጥቅሞቻቸውን የሚያስጠብቁበትን መንገድ ነበር። ይህ ሰው ብዙ ተከታዮችን ካፈራ የሮማ ባለሥልጣናትን አትኩሮት መሳቡ ነበር። ይህ ከሆነ ደግሞ የአይሁድ ዓላማ የሚጎዳ መሰላቸው።

ሊቀ ካህኑ ቀዶፋ ሰዱቃዊ እንጂ ፈሪሳዊ አልነበረም (ዮሐዋ. 23:6-10)፤ ሆኖም ግን የጋራ ጠላት ሲገጥማቸው ሁልጊዜ ይተባበሩ ነበር። ቀዶፋ ራሱም ሆነ ሽንጎው ያልተረዱትን ትንቢት ተናገረ፤ ይኸውም፤ ኢየሱስ ሕዝቡ እንዳይጠፋ ለሕዝቡ እንደሚሞት ነበር። «ስለ ሕዝቤ ኃጢአት ተመትቶ. . .» (ኢሳ. 53:8)። ስለ ዓለም አቀፋዊ የእግዚአብሔር ቤተሰብ የነበረው ራእይ እንደጸና ሆኖ ዮሐንስ በመንፈስ የሆነ ገለጻውን አከለበት።

ኢየሱስ ለአይሁድ ብቻ ሳይሆን፤ ነገር ግን በአንድ ሰማያዊ ቤተሰብ ለሚሰበሰቡት የእግዚአብሔር ልጆች ሁሉ ጭምር እንደሆነ ነበር። (ዮሐ. 4:42 እና 10:16 ልብ በሉአቸው።)

በዚያን ቀን የተደረገው ይፋ ውሳኔ ኢየሱስ መሞት እንደነበረበት ነው (ማቴ. 12:14፤ ሉቃ. 19:17፤ ዮሐ. 5:18፤ 7:1፤ 19-20፤ 25 ተመልከቱ) የሚል ነበር። መሪዎቹ ሁኔታውን የተቆጣጠሩ ቢመስላቸውም፤ ዳሩ ግን በቅድሚያ የተወሰነውን እቅዱን እያከናወነ የነበረው እግዚአብሔር ነው (ዮሐዋ. 2:23)። መጀመሪያ ፋሲካ እስከሚያልፍ ለመቆየት አስበው ነበር፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ያዘዘው ደግሞ ሌላ ነበር።

ኢየሱስ ከኢየሩሳሌም 24 ኪሎ ሜትር ርቃ ወደምትገኝ ኤፍሬም በመመለስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በዕረፍት አሳለፈ። ሕዝቡ ለፋሲካ በዓል በኢየሩሳሌም እየተከማቸ ነበር። ምንም እንኳ እርሱ በአደጋ ውስጥ ቢሆንም፤ እዚያ የነበሩ ሰዎች በበዓሉ ላይ ይገኝ ይሆን እያሉ ያሳሰሉ ነበር። ሆኖም በዚህ ጊዜ ኢየሱስ በተፈላጊዎች ዝርዝር ውስጥ ገብቶ ነበር። በተጨማሪም ሸንገው ኢየሱስ ያለበትን የሚያውቅ ማንም ሰው ለአለቆቹ እንዲጠቁም ትእዛዝ አስተላልፎ ነበር።

ምዕራፍ 11 የኢየሱስ ክርስቶስን መለኮትነትና የሰውን ልብ ፍጹም ብልሹነት ይገልጣል። በሲኦል የነበረው ሀብታም ሰው፤ «ከሙታን አንዱ ቢሄድላቸው ንስሐ ይገባሉ» (ሉቃ. 16:30) ብሎ ተከራከረ። አልዓዛር ከሞት ተነሣ፤ አለቆቹ ግን ሊገድሉት ፈለጉ። ተአምራት በእርግጥ የእግዚአብሔርን ኃይል የሚገልጡ ቢሆኑም፤ በራሳቸው ግን የእግዚአብሔርን ጸጋ አስተላላፊ አይደሉም።

ይህ እግዚአብሔር በታሪክ የላቀውን ነገር ለሰው ያደረገበትና ሰው ደግሞ እጅግ የከፋ ምላሽ የሰጠበት መድረክ ነበር።

ኑና ጌታ ክርስቶስን እናወድሰው!

ክርስቶስና ያጋጠመው ውዝግብ

ዮሐንስ 12

የዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 12፤ በሐዋርያው ዮሐንስ እይታ የተስተዋለውንና በጌታችን አገልግሎት የደረሰውን ሁለተኛ ዓቢይ ውዝግብ ዘግቦአል። እንደኛው ውዝግብ የተከሰተው፤ ምንም እንኳ መንገዱ እርሱ ቢሆንም (14:6)፤ ብዙዎቹ ደቀ መዛሙርት ከእርሱ ጋር ለመራመድ ባልፈለጉበት ጊዜ (6:66) ነበር። በዚህኛው ምዕራፍ ደግሞ ምንም እንኳ «እውነቱ» እርሱ ቢሆንም፤ ብዙዎች በእርሱ እንዳላመኑ (12:37) ዮሐንስ ይነግረናል። ሦስተኛው ውዝግብ የሚነሳው በምዕራፍ 19 ሲሆን ምንም እንኳ «ሕይወት» እርሱ ቢሆንም፤ ሰዎች እንደሚስቅሉት ነው።

ዮሐንስ መጽሐፉን የሚከፍተው፤ ኢየሱስ «የእርሱ ወደ ሆነው (ዓለም) መጣ፤ የገዛ ወገኖቹም (ሕዝቡ) አልተቀበሉትም» (1:11) በማለት ነው። በመጀመሪያዎቹ አሥራ ሁለት ምዕራፎች ዮሐንስ፤ ኢየሱስ በእርግጥም እርሱ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን፤ በምስክር ላይ ምስክር፤ በማረጋገጫ ላይ ማረጋገጫ አቅርቧል። እነዚህ ሁሉ ማስረጃዎች በሕዝቡ መሪዎች የዓይን ብሌን የታዩ ቢሆኑም፤ እነርሱ ግን የኢየሱስን አባባል አልተቀበሉም። «በገዛ ሕዝቡ ተቀባይነት ከተነፈገው በኋላ፤ ኢየሱስ «የራሱ» ከሆኑትና እጅግ ከሚወዳቸው ደቀ መዛሙርቱ ጋር ገለል አለ (13:1)።

በምዕራፍ 12፤ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከአራት የተለያዩ የሕዝብ ቡድኖች ጋር ያለውን ተዛምዶ እንመለከታለን። እንዲሁም ይህን ክፍል በምናጠናበት ጊዜ የምንማራቸው ትምህርቶች አሉ።

1. ኢየሱስና ወዳጆቹ (ዮሐንስ 12:1-11)

ጌታችን የአይሁድ አለቆች ሊይዙትና ሊገድሉት እንደተነሳሡ አውቆ ነበር (11:53፤57)። ይሁንና ሦስት ኪሎ ብቻ ከጠላቶቹ ምሽግ ርቃ ወደምትገኘው ቢታንያ ተመለሰ። ለምን ይህን አደረገ? ምክንያቱ ውድ ወዳጆቹ ከሆኑት ከማርያም፤ ማርታና

አልዓዛር ጋር የግል ጊዜ እንዲኖረው ስለ ፈለገ ነበር። በባሕርያቸው ማርታ ሳትታክት የምታገለግል፤ ማርያም ደግሞ በኢየሱስ እግር ሥር ሆና የምታመልክ ነበሩ (ሉቃ. 10:38-42 ተመልከቱ)።

ማርያም ጌታዋን በሽቱ የመቀባቷ ሁኔታ በማቴዎስ 26:6-13 እና ማር. 14:3-9 ላይ ይገኛል። ሆኖም ግን በሉቃስ 7:36-50 ቀድሞ አመንዝራ የነበረች ሴት በፈሪሳዊው ስምዖን ቤት ውስጥ ኢየሱስን ሽቱ ከመቀባቷ ጋር ማምታታት የለብንም። ማርያም መንፈስ ጠንካራ ሴት የነበረች ሲሆን፤ ኢየሱስን ሽቱ የቀባችው ቀድሞ ለምጸም በነበረው በስምዖን ቤት ውስጥ ነበር (ማር. 14:3)። የሉቃስ ሰባት ድርጊት የተፈጸመው በገሊላ ሲሆን፤ እኛ አሁን እያየን ያለነው ድርጊት የተከሰተው በይሁዳ ነው። ስምዖን በዘመኑ የብዙ ሰዎች መጠሪያ ስለነበር ሁለት «ስምዖኖች» እንደነበሩ ሊያስደንቅን አይገባም።

ሦስቱም ድርጊቶች በምትከታተሉበት ጊዜ፤ ማርያም ራሱንና እግሮቹን እንደቀባች ትገነዘባላችሁ። ጌታዋ እንደሚሠቃይና እንደሚሞት ስላወቀች፤ በእርሷ በኩል ይህን ንጹሕ የሆነ የፍቅር ተግባር ፈጸመች። በኢየሱስ እግር ሥር ስለምትቀመጥና የሚናገረውንም ስለምትሰማ ምን ሊያደርግ እንዳለበ ታውቅ ነበር። የቢታንያዋ ማርያም የኢየሱስን አካል ለመቅባት ወደ መቃብሩ የሄደች ሴት (ማር. 16:1) እርሷ አለመሆኗ ሊታወቅ ይገባል።

በአንድ በኩል ነገሮች ከማለፋቸው አስቀድሞ ማርያም ለኢየሱስ መስጠት ያለባትን ጊዜ እየሠዋች ነበር። ገና በሕይወት እያለ «ጽጌረዳውን እየሰጠችው» ነበር። ይህን ስጦታዋን ወደ መቃብሩ ስፍራ ይዞ መሄዱን አልፈለገችም። የፍቅርና የአምልኮ ተግባሯ ገሃዳዊ፣ ግብታዊ፣ መሥዋዕታዊ፣ በገፍ፣ በግልና ያለ ይሉኝታ የተከናወነ ነበር፤ ኢየሱስ «መልካም ተግባር» ብሎ ጠርቶታል (ማቴ. 26:10፤ ማር. 14:6)። በመሆኑም ድርጊቷን በማወደስ አቋመዋን ደገፈው።

ያንን ሽቱ ለመግዛት አንድ የቀን ሞያተኛ የአንድ ዓመት ደመወዝ ያስፈልገው ነበር። እንደ ዳዊት ማርያምም ምንም ዋጋ የማያወጣውን ነገር ለጌታ ለመስጠት አልወደደችም (2ኛ ሳሙ.

24:24):: መልካም የነበረው የአምልኮ ተግባር፤ እራት ይበሉ በነበረበት ቤት ውስጥ ጥሩ መዓዛን ሞላ፤ የድርጊቱ በረከትም በዓለም ዙርያ ተናኘ (ማቴ. 26:13፤ ማር. 14:9):: ማርያም ለክርስቶስ ያሳየችው ፍቅር በሚከተሉት ምእተ ዓመታት በዓለም ዙሪያ ለሚገኙ አማኞች በረከት እንደሚሆን በዚያን ሌሊት የምታውቀው ብዙ አልነበረም::

ማርያም በኢየሱስ እግሮች ሥር መሆኗ የባርያን ስፍራ መያዟን ያመለክታል:: ጸጉሯን ፈትታ (የአይሁድ ሴቶች በአደባባይ የሚያደርጉት)፤ ራሷን አዋርዳ፤ ክብሯን በኢየሱስ እግሮች ሥር አናረች (1ኛ ቆሮ. 11:15 ተመልከቱ):: በእርግጥ በሰዎች ዘንድ የሚረዳት አጥታ ተቃውሞ ደርሶባታል:: ማንኛውም ሰው የከበረ ስጦታውን ለጌታ ሲያበረክት ብዙ ጊዜ የሚሆነው ይኸው ነው::

ተቃውሞውን የጀመረው ይሁዳ ነበር፤ የሚያሳዝነው ግን ሌሎች ደቀ መዛሙርቱም ተቃውሞውን መቀበላቸው ነበር:: ይሁዳ ሰይጣን መሆኑን (ዮሐ. 12:70) አያውቁም ነበር:: እንዲያውም ለድሆች ያሳየውን ተቆርቋሪነት አወደሱለት:: እንዲህም ሆኖ ገንዘብ ያዥ እርሱ ነበር፤ በተለይ በዚያን የፋሲካ ሰሞን ለሌላቸው ለማካፈል የፈለገ ሆኖ ቀረበ (13:21-30 ተመልከቱ):: እስከ መጨረሻው ድረስ ደቀ መዛሙርቱ ይሁዳ ራሱን የሰጠ የጌታ ተከታይ መስላቸው::

ዮሐ. 12:4 በአራቱም ወንጌላት የሚገኙትን የይሁዳ የመጀመሪያ ቃሎች ዘግቦአል:: የመጨረሻ ቃሎቹ የሚገኙት በማቴዎስ 27:4 ላይ ነው:: ይሁዳ ሌባ ስለነበር ከሚይዘው የገንዘብ ኮረጃ ገንዘብ የመስረቅ ልማድ ነበረው:: («ኮረጃ» ለሚለው ቃል የግሪኩ ትርጉም ሁለት ፍች አለው:: የመጀመሪያው የነፋስ ሙዚቃ መሣሪያዎች መንፈያ ጫፍ የሚቀመጥበት ኪስ መሰል ዕቃ ነበር:: ጎላ ላይ ደግሞ ማንኛውንም አነስተኛ ሣጥን፤ በተለይም የገንዘብ ማስቀመጫ ስም ሆነ:: የግሪኩ ብሉይ ኪዳን ይህን ቃል በ2ኛ ዜና 24:8-10፤ ንጉሠ ኢዮአስ ለገንዘብ ማከማቻ ያሠራውን ሣጥን በማመልከት ዘግቧል::) ይሁዳ ኢየሱስን በዚህ ጊዜ ለመተው የወሰነ መሆኑ የሚያጠራጥር አይደለም:: ክፉ ቀን ነው ብሎ ከቆጠረው ሁኔታ

ውስጥ የቻለውን ያክል ለማትረፍ ፈለገ። ምናልባትም ኢየሱስ ሮምን ድል አድርጎ መንግሥትን እንደሚያቋቁም ተስፋ ሳያደርግ አልቀረም፤ ይህ ቢሳካ ኖሮ ይሁዳ የዚያ መንግሥት የገንዘብ ሹም ለመሆን ዕቅዱ ነበር!

ማርያም የሠራችው ለኢየሱስም ሆነ ለግል ሕይወቷ በረከትን አመጣ። እንደገናም ያን ቤት በመዓዛ ስለሞላችው ለዚያ ቤት በረከት ሆነች (ፊልጵ. 4:18 ተመልከቱ)፤ ዛሬም እንዲሁ በዓለም ዙሪያ ላለች ቤተ ክርስቲያን በረከት ሆነች። በታናሿ የቢታንያ መንደር የፈጸመችው ራስን የመስጠት አንዱ ድርጊቷ የበረከት «መታሰቢያ» ሆነ።

ይሁዳ ግን እንዲህ አይደለም! ሴት ልጆቻችንን «ማርያም» ብለን እንጠራቸዋለን። ነገር ግን ማንም ወላጅ ወንድ ልጁን «ይሁዳ» ብሎ አይጠራውም። ይህ ስም በመዝገበ ቃላት ለአጭበርባሪነት ተመሳሳይ ሆኖ ተቀምጧል። በመጽሐፈ ምሳሌ 10:7 ላይ ማርያምና ይሁዳ ተቃራኒዎች ሆነው ቀርበዋል። «የጻድቅ መታሰቢያ ለበረከት ነው፤ የኃጢአን ስም ግን ይጠፋል።» መጽሐፈ መክብብ 7:1 ደግሞ «ሐመልካም ሽቱ መልካም ስም . . . ይሻላል» ይላል፤ ታዲያ ማርያም ሁለቱም ነበራት።

ከዚህ ግሣጼ በኋላ ይሁዳ ወዲያው ወደ ካህናቱ በመሄድ ኢየሱስን በእጃቸው አሳልፎ ለመስጠት በዋጋ እንደተደራደረ ማቴ. 26:14 ፍንጭ ይሰጣል። ይሁንና በማቴ. 21-25 ያሉ ሁኔታዎች መጀመሪያ የተፈጸሙ ይመስላሉ። ጌታ በቢታንያ ይሁዳን መገሠጽ፤ ይሁዳ ኢየሱስን አሳልፎ ለመስጠት የሚያበቃ ውሳኔ እንዲወስን በብርቱ ያነሣሣው ለመሆኑ ጥርጥር የለውም። በተጨማሪም ኢየሱስ እንደሚሞት ማሳወቁ፤ ይሁዳ ዕድሉ እያለ እንዲያመልጥ ሳይገፋፋው አልቀረም።

ይህን ድርጊት በምንመለከትበት ጊዜ፤ ለእኛ ምሳሌ መሆን የሚችሉ አንዳንድ «ወካይ ሰዎችን» እናገኛለን። ማርታ ለጌታ ያዘጋጀችውን እራት በማቅረቧ ሥራን የምትወክል ሆና ትቆማለች። ይህ አገልግሎት እንደ ማርያም ሽቱ፤ እኩል «መልካም መዓዛ የነበረው ስጦታ» ነው (ዕብ. 13:16 ተመልከቱ)። ማርያም አምልኮን፤ አልዓዛር ደግሞ ምስክርነትን

ይወክላሉ (ዮሐ. 11:9-11):: ሰዎች ይህን ከመቃብር የተነሣውን ሰው ለማየት ወደ ቢታንያ ሄዱ!

ቀደም ሲል እንደተገለጸው፣ በአዲስ ኪዳን ውስጥ የተዘገቡ የአልዓዛር ቃሎች ባይኖሩም፣ ተአምራዊ ሕይወቱ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ውጤታማ ምስክርነትን አስገኝቶ ነበር። (በአንጻሩ መጥምቁ ዮሐንስ ያደረገው ምንም ተአምራት ሳይኖር፣ ሰዎችን ወደ ኢየሱስ ያመጡት ቃሎቹ ነበሩ። ዮሐ. 10:40-42 ተመልከቱ። ዛሬ «እኛም በአዲስ ሕይወት እንድንመላለስ» (ሮሜ 6:4) ይገባናል፤ ምክንያቱም ከሞት ተነሥተናልና (ኤፌ. 2:1-10፤ ቆላ 3:1)። በመሠረቱ የክርስቲያን ሕይወት የአምልኮ፣ የሥራና የምስክርነት ሚዛናዊ መመጣጠን ሊኖረው ይገባል።

ነገር ግን አልዓዛር ሕያው፣ ነፍስ የዘራ ተአምር የመሆኑ ነገር በአደጋ ላይ ጣለው። ምክንያቱም የአይሁድ አለቆች እርሱንም እንደ ኢየሱስ ሊገድሉት ፈለጉ። ጌታችን የዲያብሎስ ልጆች ብሎ የጠራቸው በትክክል ነበር። ምክንያቱም እነርሱ ያለጥርጥር ነፍስ ገዳዮች ነበሩ (ዮሐ. 8:42-44)። ያንን የተፈወሰ ዕውር ሰው በየሰንበት ለክርስቶስ እንዲመሰክር ከመፍቀድ ይልቅ ከምኩራብ ማባረሩ ቀለላቸው። አልዓዛርም፣ ሰዎችን በክርስቶስ ወደ ማመን እየመራ ስለነበር፣ መልሰው ወደ መቃብር ሊከቱት ፈለጉ። አንድን ማረጋገጫ ነገር ለመቀበል አለመፈለግ፣ ያንን የማጥፋት መከራን ያስከትላል!

ደቀ መዛሙርት በማርያም ላይ የፈጸሙት ርኅራኄ የጎደለው ድርጊት እንዳለ ሆኖ፣ ጸጥታ የሞላበት የምሽት ኅብረት፣ ለጌታ ልብ ልዩ መጽናኛና መበረታቻ ሰጠ። ምክንያቱም የመጨረሻው ሳምንት ወደ መስቀሉ ከመሄዱ በፊት ከባድ ሁኔታዎች ያጋጠሙት ጊዜ ነበር። እያንዳንዳችንም በአምልኮአችን፣ በሥራችንና በምስክርነታችን፣ ለእርሱ ልብ ደስታን ማምጣት አለማምጣታችንን ለማየት፣ ሕይወታችንንና ቤታችንን መመርመር ይገባናል።

2. ኢየሱስና ለፋሲካው በዓል የመጡ እንግዶች (ዮሐንስ 12:12-19)

የሐንስ ሁኔታውን በቢታንያ ከተካሄደው ጸጥ ያለ የእራት መስተንግዶ አንሥቶ በኢየሩሳሌም ሕዝቡ እየተንጫጫ ወደ ተመመበት ገጽታ ያሸጋግረዋል። አራቱም ወንጌላት ይህን ሁኔታ ስለጻፉ በወቅቱ የነበረውን ሁኔታ ማነጻጸሩ ተገቢ ይሆናል። ጌታችን በምድር ላይ ባገለገለበት ዘመን የፈቀደው ብቸኛ «ሕዝባዊ ሰልፍ» ይህ ነበር። ዓላማው የብሉይ ኪዳንን ትንቢት መፈጸም ነው (ዘካ. 9:9)። ይህም ውሎ አድሮ በውጤቱ የአዳኙን ስቅላት ያስከትለውን የሃይማኖት መሪዎች ጥላቻን አመጣ።

በዚያ የሕዝብ ስብሰባ ሦስት ዓይነት ቡድኖች ነበሩ፡-

- (1) ከይሁዳ ውጭ ለፋሲካው በዓል የመጡ እንግዶች (ዮሐ. 12:12፣18)
- (2) የዓልዛዓርን ከመቃብር መነሣት የመሰከሩ የአካባቢ ሰዎች (ቁ. 17)፣ እና
- (3) በበዓሉ ላይ ኢየሱስ ምን ያደርግ ይሆን በማለት እጅግ የተጨነቁ የሃይማኖት መሪዎች (ቁ. 19)።

በእያንዳንዱ የተለያዩ በዓላት (ግብዣዎች) ላይ ኢየሱስም በዚያው ይገኝ እንደሆነና ምንስ እንደሚያደርግ ሕዝብ በጉጉት ይጠባበቀው ነበር። ነገሩ ኢየሱስ አብዮት ቆስቁሶ ራሱን የሚያነግሥ ይመስል ነበር፤ እርሱ የነበረው አሳብ ግን ይህ አልነበረም።

ይህ ሁኔታ ለኢየሱስ ምን ትርጉም ሰጠው? በአንድ በኩል ይህ አሳብ ለአብ የመታዘዙ አንድ አካል ነበር። ነቢዩ ዘካርያስ (ዘካ. 9:9) መሢሐ በዚያ ዓይነት መንገድ ወደ ኢየሩሳሌም እንደሚገባ ተንብዮ ነበር፤ ኢየሱስም የፈጸመው ይህንኑ ነበር። «የጽዮን ሴት ልጅ» የተሰኘው ሌላኛው የኢየሩሳሌም መጠሪያ ነው (ኤር. 4:31፤ ሰቆ. 2:4፣8፣10)። በእርግጥም ኢየሱስ እርሱ ትክክለኛ የእስራኤል ንጉሥ (ዮሐ. 1:49)፣ ተስፋ የተገባለት መሢሐ መሆኑን ለሕዝቡ እያሳወቀ ነበር። ከእንግዶች ብዙዎቹ፣ አሁን ሮማውያንን አሸንፎ የእስራኤልን ሕዝብ ነፃ ያወጣል ብለው በኢየሱስ ተስፋ አደረጉ።

ይህ ሰልፍ ለሮማውያን ምን ትርጉም ነበረው? ስለ ሮማውያን አስተያየት የተዘገበው ምንም ነገር የለም። ነገር ግን ያን ቀን

በዓይነ ቁራኛ ለመከታተላቸው ጥርጥር የለውም። በየዓመታዊው የፋሲካ በዓል፣ አንዳንድ የአይሁድ ብሔረተኞች ሕዝቡን ለማነሣሣት መሞከራቸው ያልተለመደ አልነበረም። ምናልባትም ይህ ዓይነቱ ሰልፍ የዚሁ ዓይነት ክስተት ይሆናል ብለው ሳያስቡት አልቀሩም። ይህ «የድል አድራጊነት አገባብ» ከሮማ ወታደሮች አንዳንዶቹን ፈገግ ሳያሰኛቸው አልቀረም ብዬ አስባለሁ። ምክንያቱም ይሄኛው በሮም ከተማ ይደረግ ከነበረው «የሮማዊ ድል አድራጊነት» ክብረ በዓል ጋር በምኑም የማይመሳሰል ስለነበረ ነው።

አንድ ሮማዊ ጀነራል 5000 የጠላት ወታደሮችን ገድሎ፣ አዲስ ግዛትን በመቆጣጠር ድልን ተቀዳጅቶ ወደ ሮም ሲመለስ «ሮማዊ ድል አድራጊ» የሚል ማዕረግ ይሰጠው ነበር። በአሜሪካ የሚደረገው የ«ቴክር ቴፕ ፐረይድ» (አንድ ዝነኛ ሰው በከተማዋ መንገዶች ሲያልፍ ከነዋሪዎቹ ከየመስኮቱ የሚወረወር ቀጠን ያለ ወረቀት) ከዚህኛው በአቸነት ሊወዳደር ይችላል። የአሜሪካው ግን ብዙ ውበትና ድምቀት አለው። ድል አድራጊው ያገኛቸውን ሽልማቶችና የማረካቸውን የጠላት መሪዎች ለሕዝብ አንዲያሳይ ይፈቀድለታል። በሮማውያኑ ሁኔታ ከምርኮኞች አንዳንዶቹ ከአራዊት ጋር በመታገል ሕዝቡን እንዲያዝናኑት ይደረግና ሰልፉ ይጠናቀቅ ነበር። ከ«ሮማዊ ድል አድራጊነት» ክብር ጋር ሲነጻጸር የጌታችን ወደ ኢየሩሳሌም መግባት ከምንም አይቆጠርም ነበር።

«የድል አድራጊነት መግባት» ለእስራኤል ሕዝብ ምን ትርጉም ሰጣቸው? ሃይማኖታዊ እንግዶች የሰላምና የድል አድራጊነት ምልክት አድርገው ልብሰቻቸውን በማንጠፍና የዘንባባ ግንጣይ በማውለብለብ ኢየሱስን ተቀበሉት (ራእ. 7:9)። መሢሐዊ መዝሙር መዝ. (118):26 እየጠቀሱ «የእስራኤል ንጉሥ» በማለት አስተጋቡ። እነርሱ ይህን እያደረጉ እያለ ኢየሱስ ያለቅስ ነበር! (ሉቃ. 19:37-44)።

ኢየሩሳሌም ማለት «የሰላም ከተማ» ወይም «የሰላም መሠረት» ማለት ነው። ስለሆነም ሕዝቡ ይፈልጉ የነበሩት ሰላም ኢየሱስ ያመጣል ብለው ተስፋ ያደርጉ ነበር። ይሁን እንጂ እርሱ ግን ሕዝቡ ሊጋፈጠው ያለውን ጦርነት፣ ሥቃይ፣ ጥፋትና መበታተን ስላየ አለቀሰ። በተወለደበት ሰዓት መላእክት

«ሰላም በምድር ላይ» ብለው አውጀው ነበር (ሉቃ. 2:13-14)! በአገልግሎቱ ግን ኢየሱስ «ጦርነት በምድር ላይ» ብሎ አወጀ (ሉቃ. 12:51):: ሕዝቡ «ሰላም በሰማይ» (ሉቃ. 19:38) ብለው ማወጃቸው ጠቀሜታ አለው፤ ምክንያቱም ዛሬ ሰላም ያለበት ብቸኛ ቦታ ያ ስለሆነ ነው::

ሕዝቡ ዕድላቸውን አበላሹ:: የሃይማኖት መሪዎች እግዚአብሔር እንደጎበኛቸው ማወቅ ተሳናቸው:: የራሳቸውን ቅዱሳት መጻሕፍት ሳይገነዘቡ ቀሩ:: እስራኤል ንጉሡን በምታይበት በሚቀጥለው ጊዜ ሁኔታው ፍጹም ልዩ ይሆናል! (ራእ. 19:11):: እርሱ በውርደት ሳይሆን በክብር ይመጣል፤ የሰማይ ሠራዊትም ያጅቡታል:: ጠላቶቹን ለማንበርከክና መንግሥቱን ለመመሥረት በሚመጣበት ጊዜ ሁኔታው የድል ትዕይንት ይሆናል::

በመጀመሪያ ሥቃይ ሳይኖር ክብር ሊመጣ አለመቻሉ የሚደጋገም ቁልፍ አሳብ ነው:: ኢየሱስ ወደ ክብር ከመግባቱ አስቀድሞ በመስቀል መሞት እንደሚገባው ያውቅ ነበር (ሉቃ. 24:26):: የአይሁድ ሥነ መለኮታውያን ስለ መሢሐ ሥቃይና ነቢያት ስለተናገሩት ባለሙሉ ክብር መንግሥት ግልጽ አልሆነላቸውም:: አንዳንድ መምህራን አንዱ የሚሠቃይ፣ ሌላው ደግሞ የሚከብር በጥቅሉ ሁለት መሢሐች እንደሚመጡ ያምኑ ነበር:: ራሳቸው የጌታችን ደቀ መዛሙርት እንኳ ሳይቀሩ የሚሆነው ነገር ምን እንደነበረ አልተገለጠላቸውም ነበር (ዮሐ. 11:16 ተመልከቱ)::

የአይሁድ መሪዎች «ጌታ በድል አድራጊነት ሲገባ» ምን መልስ ሰጡ? ብዙ ሕዝብ ተሰባስበው ኢየሱስን ሲያከብሩ ባዩ ጊዜ፣ ፈሪሳውያኑ ኢየሱስ የቀኑ ባለድል ለመሆኑ እርግጠኞች ነበሩ:: በፋሲካው ሰሞን አንድ ዓይነት አጠቃላይ ዓመፅ ይሆናል ብለው ይጠባበቁም ነበር:: ምናልባትም ኢየሱስ ተአምር በመሥራት የተቃቃሩ ሕዝቦችን አእምሮና ልብ ይማርክ ይሆናል:: ለጌታ አእምሮና ልብ የነበራቸው ግንዛቤ ምንኛ አናሳ ነበር! ያልተረዱት ነገር ቢኖር፣ ኢየሱስ የአይሁድ ሸንጎው በበዓሉ ወቅት እርምጃ እንዲወስድ እየገፋፋ መሆኑን ነበር::

የፋሲካ በዓል ጠቦቶች በሚታረዱበት ወቅት የእግዚአብሔር በግም ሕይወቱን መስጠት ነበረበት።

«እነሆ ዓለሙ በጋላው ተከትሎት ሄዷል!» (12:19) የሚለው አነጋገር ማጋነንም ትንቢትም ነበር። በሚቀጥለው ክፍል ከእስራኤል ውጭ የሆኑትን እንግዶች እናገኛለን።

3. ኢየሱስና አረማውያን እንግዶች (ዮሐንስ 12:20-36)

ወደ ኢየሩሳሌም መግባቱን ተከትሎ፤ ጌታችን ቤተመቅደሱን ለሁለተኛ ጊዜ አነጻ። «ቤቴ የአሕዛብ ሁሉ የጸሎት ቤት ትባላለች ተብሎ የተጻፈ አይደለምን?» (ማር. 11:17) በማለት ኢሳ. 56:7 እና ኤር. 7:11 ጠቀሰ። ምናልባትም እነዚህ ግሪካውያን ይህን ቃል ሰምተው ሳይጽናኑበት አልቀሩም።

ከዮሐንስ ቁልፍ አሳቦች አንዱ፤ ኢየሱስ የእስራኤል ታዳጊ ብቻ ሳይሆን የዓለምም አዳኝ መሆኑን አጽንዖት ይሰጠዋል። እርሱ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ ነው (ዮሐ. 1:29)። «እግዚአብሔር . . . ዓለሙን እንዲሁ ወዷልና» (3:16)። ሳምራውያን «የዓለም አዳኝ» (4:42) ሲሉ በትክክል ገልጸውታል። ሕይወቱን ለዓለም ሰጠ፤ ደግሞም ሕይወቱን ለዓለም ይሰጣል (6:33)። እርሱ የዓለም ብርሃን ነው (8:12)። የዮሐንስ ወንጌል አጠቃላይ አጽንዖት እጅግ ገልጽ ስለሆነ ሊሳት አይችልም። ኢየሱስ ከአይሁድ በረት ውጭ ያሉትን «ሌሎችን በጎች» ያመጣል (10:16፤ 11:51-52 ተመልከቱ)።

ጥንታዊ ጽሑፍ እነዚህ ግሪካውያን «በየወቅቱ እየመጡ በበዓሉ ዕለት የማምለክ ልማድ» እንደነበራቸው ያመለክታል። አንዳንድ ነገሮችን ለማየት ጉጉት አድርገዋቸው ወይም የአንድ ወቅት እንግዶች አልነበሩም። እነዚህ አረማውያን ሰዎች «እግዚአብሔርን የሚፈሩ» እንደነበሩ ጥርጥር የለውም። ገና ወደ ይሁዲነት ያልገቡ ቢሆኑም በአይሁድ ምክራብ ውስጥ የሚሳተፉና እምነትንም የሚፈልጉ ነበሩ። ኢየሱስ ልጅ ሆኖ ሳለ አረማውያን እርሱን ለማየት መጥተው ነበር (ሚቴ. 2)፤ አሁንም እንደገና ልክ ሊሞት ሲል አረማውያን ሊያዩት መጡ።

እነዚህ ሰዎች ኢየሱስን የመጠየቅ ዕድል ለማግኘት ይችሉ ዘንድ ፊልጶስን እያነጋገሩ ነበር። በመጨረሻም ፊልጶስ

ለእንድርዳሳ ነገረ፤ (ብዙ ጊዜ ሰዎችን ወደ ኢየሱስ የሚያቀርብ ነበረ)። እንድርዳሳም ደግሞ ጥያቄውን ወደ ጌታ አቀረበ። ሰዎቹ ከኢየሱስ ጋር በግል መነጋገር የሚፈልጉ እንደነበሩ የሚያጠራጥር አይደለም፤ ነገር ግን ፍርሃታቸው ፈረሳውያኑ ነበሩ (ዮሐ. 9:22)። ከውጭ አገር የመጡ እንደመሆናቸው፤ እነዚህ አረማውያን እንግዶች አንድም አደጋውን አላወቁም፤ አልያም መዘዙን የፈሩት አይመስልም።

እነዚህ ግሪኮች ኢየሱስን ለማየት መፈለጋቸውን እናደንቅላቸዋለን። አይሁዳውያን «ምልክትን እንሻለን!» (ማቴ. 12:38፤ 1ኛ ቆሮ. 1:22) የሚሉ ሲሆኑ፤ እነዚህኞቹ ደግሞ የሚሉት «ከኢየሱስ ጋር ከተነጋገርን በኋላ» ማየትን እንሻለን ነው። ከእነዚህ ሰዎች ጋር ኢየሱስ ስለመነጋገሩ ማስረጃ የለንም። ይሁንና በምላሽነት የሰጠው መልእክት ለሁላችንም ተፈላጊ የሆኑ እውነቶችን ያያዘ ነው።

የዚህ መልእክት ቁልፍ ማዕከላዊ አሳብ የእግዚአብሔር ክብር ነው (ዮሐ. 12:23፤28)። «የሰው ልጅ ይሰቀል ዘንድ ሰዓቱ ደርሷል» ብሎ ኢየሱስ እንደሚናገር ግምታችን ሊሆን ይችላል። ኢየሱስ ከመስቀል ባሻገር የሚመጣውን ክብር አየ (ሉቃ. 24:26፤ ዕብ. 12፤2)። በእርግጥ በተቀሩት የዮሐንስ ወንጌል ምዕራፎች የእግዚአብሔር ክብር ጉልህ ዓውደ አሳብ ነው (13:31-32፤14:13፤17:1፤45፤22፤24 ተመልከቱ)።

ያለ ሥቃይ ክብር፤ ያለ ሞት ፍሬያማ ሕይወት፤ ያለ ሽንፈት ድል እንደማይገኝ ለመግለጽ ኢየሱስ በሰንዴ ቅንጣት ምሳሌ ተናገረ። የሰንዴ ቅንጣት (ዘር) በራሷ ደካማና ጥቅመ-ቢስ ናት። በምትዘራበት ጊዜ ግን «ትሞትና» ፍሬ ወደ ማፍራት ትደርሳለች። አንድ ቅንጣት ዘር በምትሞትበት ጊዜ ውበትንና ብርካቱን በመላበስ ዓላማዋን ትፈጽማለች። ዘር የምትናገር ብትሆን ኖሮ በቀዝቃዛና ጨለማ ዐፈር ውስጥ መቀበሯን ያለ ጥርጥር በተቃወመች ነበር። ሆኖም ግን ወደ ግቧ መድረስ የምትችለው በዐፈር ውስጥ በመቀበር ነው።

የእግዚአብሔር ልጆች እንደ ቅንጣት ዘር ናቸው። ትንንሾችና ተሰሚነት የሌላቸው ናቸው። ነገር ግን በውስጣቸው ሕይወት፤ ያውም የእግዚአብሔር ሕይወት አላቸው። ይሁን እንጂ ያ

ሕይወት፣ ራሳችንን ለእግዚአብሔር እስከምናስገዛና እንዲዘራን (እንዲተክለን) እስከምንፈቅድለት ድረስ ተፈጻሚነትን አያገኝም። ለእግዚአብሔር እኛነታችን ሊሞት ይገባዋል (ገላ. 2:20፤ ሮሜ. 6)። ፍሬያማ ሕይወት ለመኖር ብቸኛው መንገድ ኢየሱስ ክርስቶስን በሞቱ፣ በቀብሩና በትንሣኤው መከተል ነው።

በእነዚህ ቃላት ኢየሱስ ዛሬ ሕይወታችንን ለእርሱ እንድንሰጥ ያሳስበናል። የሚከተሉትን ንጽጽሮች አስተውሉ፡- ብቸኝነት ወይም ፍሬያማነት፣ ሕይወትን ማጣት ወይም ግኝት፣ ራስን ማገልገል ወይም ክርስቶስን ማገልገል፣ ራስን ማስደሰት ወይም የእግዚአብሔርን ክብር መቀበል።

ራቅ ባለ የገጠር የወንጌል ማሠራጫ ጣቢያ ተገኝተው ጉብኝት ስላደረጉ ጥቂት ክርስቲያኖች አንድ ጊዜ አነበቡሁ። እነዚህ ጎብኚዎች ራሳቸውን ለጌታ የሰጡ የወንጌል መልእክተኞች በሥራ ተጠምደው ሲያዩአቸው፣ በአገልግሎታቸው ተመሰጡ፤ ሆኖም ግን ከ«ሥልጣኔ» የራቁ መሆናቸውን አስተዋሉ።

ከጎቢኚዎቹ አንዱ «እዚህ ያለማጋነን ራሳችሁን ቀብራችሁ ነው ያላችሁት!» አለ።

ወንጌላዊ መልሱ፣ «ራሳችንን ተከልን እንጂ አልቀበርንም!» በማለት መለሰ።

ጌታችን ሥቃይና ሞትን እየተቀበለ እንዳለ አወቀ። በሰብአዊ ባሕሪውም ለዚህ እንዳመጣጡ መልሱን ሰጠ። የአብን ፈቃድ በመጠራጠሩ ባይሆንም መስቀል የሚያስከትለውን ሁሉንም ስላወቀ ነፍሱ ተጨነቀች። ኢየሱስ «ምን ላድርግ?» ብሎ አለመናገሩን ልብ በሉ። ምክንያቱም የተወሰነለትን ማድረግ እንዳለበት ያውቅ ነበር። ያለው «ምን ልበል?» የሚል ጥያቄ መሰል ነገር ነበር። በሥቃይና በእጅ መሰጠት ሰዓት ልንጸልያቸው የምንችለው ሁለት ጸሎቶችን ብቻ ነው፤ አንድም «አባት ሆይ፣ አድነኝ!» ወይም «አባት ሆይ፣ ስምህን አክብር» የሚሉ ናቸው።

ከሬድዮ መልእክቶቹ በአንዱ «እግዚአብሔር የተመቸን እንድንሆን ሳይሆን፣ የምንመስል እንድንሆን ይፈልጋል ብዬ እንደተናገርኩ ገና ፕሮግራሙ ከማለቁ የቢሮዬ ስልክ አቃጨለና

ስሙን ሊገልጽ ያልፈለገ አንድ አድማጭ ስለ አባባሌ ሊከራከረኝ ፈለገ።

«ምንን እንድንመስል?» የሚል ድምፅ ከወዲያኛው ጫፍ አምቧረቀ። «ሮሜ 12:2 አላነበብህም? ይህን ዓለም አትምስሉ አይልም?» አለኝ።

«አዎን፣ ሮሜ 12:2 አንብቤአለሁ» ብዬ መለስኩለት። እኔም በፈንታዬ፣ «ሮሜ 8:29 አንብበሃል?» አልኩት። «. . . አስቀድሞ ያወቃቸው የልጁን መልክ ይመስሉ ዘንድ አስቀድሞ ደግሞ ወስኖአልና።»

ከብዙ ቆይታ በኋላ (የስልኩን ሂሳብ የሚከፍለው እንኳንም እርሱ ሆነ እንጂ)፣ «እሺ» አለ ድምፁን በማጎርጎን።

እንድንመስል ወይስ እንዲመቸን? ጥያቄው ይኸው ነው። ምቹ ሕይወት የምንፈልግ ከሆንን፣ ዕቅዶቻችንና ምኞቶቻችንን ማስጠበቅ፣ ሕይወታችንን ማዳን እንጂ መዘራት ወይም መተከል አንችልም። ሆኖም ግን ሕይወታችንን በመስጠት፣ እግዚአብሔር በዐፈር ውስጥ እንዲጥለን ብንፈቅድለት፣ ብቻችንን የምንቀር ሳንሆን፣ ለእግዚአብሔር ክብር በማፍራት ደስተኞች እንሆናለን። «ማንም ሰው (አይሁድ ወይም ግሪክ) ሊያገለግለኝ ቢወድ ይከተለኝ።» ይህ ጥቅስ ከማቴዎስ 10:39 እና ማርቆስ 8:36 ጋር ተመሳሳይነት አለው።

«አባት ሆይ፣ ስምህን አክብር!» የተሰኘው ጸሎት ከሰማይ ምላሽን አገኘ። እግዚአብሔር አብ ለልጁ ዕጥፍ ማረጋገጫን ሰጠው። የወልድ ያለፈው ሕይወትና አገልግሎት አብን አክብሯል፤ የወልድ የወደፊት ሥቃይና ሞትም አብን ያከብራል። በአገልግሎቱ መጀመሪያ ወልድ ወደ ኢየሩሳሌም ጉዞውን ሲጀምርና (ማቴ. 17:5)፣ አሁን ደግሞ ወደ መስቀል በሚሄድባቸው የመጨረሻዎቹ ቀኖች አብ ለወልድ መናገሩ ጠቀሜታ አለው። እግዚአብሔር ሁልጊዜ ለእርሱ በፈቃደኝነት ለሚሠቃዩ ሁሉ ይህንን የመጽናኛ ቃል ይሰጣል።

ሕዝቡ ድምፁን ሰሙ እንጂ የተላለፈውን መልእክት አላወቁም ነበር። ድምፁ ለእነርሱ የታቀደ ሆኖ እያለ ሊረዱት ካልቻሉ ምን ጥቅም ነበረው? በምትካቸው ለሚሞተው ኢየሱስ

ያ ድምፅ ማበረታቻ መስጠቱ ለእነርሱ ጥቅም ነበር። ሲጸልይ ሰሙት፤ ለጸሎቱም ምላሽ ድምፅ ከሰማይ ሰሙ። ይህ ኢየሱስ ከአብ ጋር ግንኙነት እንደነበረው ሊያሳምናቸው በተገባ ነበር። ዮሐንስ 12:30 «ያ ድምፅ የመጣው ከእኔ ይልቅ ለእናንተ ነው» ብለን መተርጎም እንችላለን።

ከዚያ በኋላ ኢየሱስ በግልጽ ስለ መስቀሉ ተናገረ። ለዓለምና የዓለም ነገር ለሆነው ሰይጣን፤ ይህ የፍርድ ሰዓት ነበር። የኢየሱስ ክርስቶስ ሞት ክፉ ለሆነው ለዚህ ዓለም ድል ሊመስል ይችል ይሆናል፤ ነገር ግን እውነቱ በዓለም ላይ የመጣ ፍርድ መሆኑ ነው። እንዲሁም ኢየሱስ በመስቀል ላይ ሰይጣንን ክፉ ዓለማዊ ሥርዓቱ ድል እያደረገው ነበር (ገላ. 6:14)። ምንም እንኳን በምድር ላይ ወዲያና ወዲህ እንዲመላለስ የተፈቀደለት ቢሆንም፤ ሰይጣን ድል የተመታ ጠላት ነው። ስለዚህ ጌታን በምናገለግልበት ጊዜ ክፉውን እናሸንፋለን (ሉቃ. 10:17-19)። አንድ ቀን ሰይጣን ከሰማይ ይጣላል (ራእ. 12:10)፤ ከዚያም በኋላ ይፈረድበትና ለዘላለም ይታሰራል (ራእይ 20:10)።

ከዚህ በፊት «ተሰቀለ» የተሰኘውን ቃል አይተናል (ዮሐ. 3:14፤ 4:28)። መሠረታዊ ትርጉሙ ስቅላት ነው (12:33 ልብ በሉ)፤ ነገር ግን የመክበር አሳብንም የያዘ አባባል ነው። «እነሆ፤ ባርያዬ በማስተዋል ያደርጋል፤ ይከብራል ከፍ ከፍም ይላል» (ኢሳ. 52:13)። የሰው ልጅ በመስቀሉ ከብሯል።

«ሁሉም ሰው» የሚለው ቃል አጠቃላይ ደኅንነትን የሚጠቁም ቃል አይደለም። አባባሉ በሰዎች መካከል ልዩነት ሳይደረግ፤ አይሁድና አረማውያንን ጨምሮ ለማለት ነው። በግድ አይላቸውም፤ ነገር ግን ይስባቸዋል (ዮሐ. 6:44-45 ተመልከቱ)። ሰዎች መንገዱን እንዲያገኙ (12:32)፤ እውነቱን እንዲያውቁ (8:28) እና ሕይወትን እንዲቀበሉ (3:14) እርሱ ተሰቀለ። መስቀሉ የሚያሳስበን እግዚአብሔር መላውን ዓለም እንደሚወድና የቤተ ክርስቲያን ሥራም ወንጌሉን ለዓለም ሁሉ ማድረስ መሆኑን ነው።

ሕዝቡ እርሱ የሚያስተምረው ትምህርት አልገባቸውም ነበር። «የሰው ልጅ» የሚለው ሐረግ ለመሢሁ የተሰጠ መጠሪያ መሆኑን ያውቁ ነበር፤ ነገር ግን መሢሁ ለምን መሰቀል

እንደነበረበት አልተገነዘቡም። ብሉይ ኪዳን መሢሐ ለዘላለም እንደሚኖር አላስተማረም ነበር? [መዝ. (72):17፤ (89):36፤ (110):4፤ ኢሳ. 9:7 ተመልከቱ።]

ጊዜው ግን የሥነ መለኮትን ረቂቅ አሳቦች የሚወያዩበት አልነበረም። ጊዜው የምስቅልቅል (ዮሐ. 12:31፤ የግሪኩ ቃል ውዝግብን እንደ ፍርጃም ይተረጉመዋል) እና የመልካም ዕድልም ሰዓት ነበር። ብርሃኑ እየበራ ስለነበረ የመዳን ዕድላቸውን ቢጠቀሙ የተሻለ ነበር። ከዚህ ቀደም የዚህን የብርሃንና የጨለማ ምስል (1:4-9፤ 3:17-20፤ 8:12፤ 9:39-41) አግኝተናል። እነዚህ ሰዎች በቀላል የእምነት እርምጃ ከመንፈሳዊ ጨለማ ወጥተው ወደ ደኅንነት ብርሃን መሸጋገር በቻሉ ነበር።

በዮሐንስ ወንጌል በተጻፈው መሠረት ይህ የጌታችንን ሕዝባዊ አገልግሎት ፍጻሜ የሚያመለክት ነው። ኢየሱስ ይህን ተናግሮ ዘወር ብሎ ተሰወረባቸው። ተአምራቱን አይተው፤ መልእክቱን ሰምተው፤ አገልግሎቱን መርምረው በእርሱ ለማመን ላልፈቀዱ ሕዝብ ይህ በእርግጥም ፍርጃ ነበር።

4. ኢየሱስና ያላመኑ አይሁድ (ዮሐንስ 12:37-49)

በዚህ ክፍል ቁልፍ ቃል - ማመን የተሰኘው ነው። ስምንት ጊዜ ተጠቅሷል። በመጀመሪያ ዮሐንስ የሕዝቡን አለማመን ገለጸ። ሊያምኑ አይወዱም ነበር (ቁ. 37-38፤ ከኢሳ.53:1 የተወሰደ ጥቅስ)፤ ሊያምኑ አልቻሉም ነበር። (ቁ. 39)። እንደዚሁም ማመን አይገባቸውም ነበር (ቁ. 40-41፤ ከኢሳ. 6:9-10 የተወሰደ ጥቅስ)።

ሕዝቡ ግልጽ ማረጋገጫ ሁሉ ቢቀርብላቸውም ለማመን አልወደዱም። «የጌታ ክንድ» በታላቅ ኃይል ተገልጦላቸው የነበረ ቢሆንም፤ እውነቱን እንዳያዩ ዓይኖቻቸውን ከደኑ። መልእክቱን ሰምተዋል፤ ተአምራቱን አይተዋል፤ ነገር ግን ለማመን አልወደዱም።

አንድ ሰው ብርሃንን መቃወም በሚጀምርበት ጊዜ በውስጡ የሆነ ነገር መለወጥ ይጀምራል። ከዚያም ማመን ወደማይችልበት ደረጃ ይደርሳል። እውነቱን በአባባሉ ለመቀበል በማይፈልጉ ሕዝቦች ላይ እግዚአብሔር «የዕውርነትን ፍርጃ» ይለቅባቸዋል።

ይህ ጥቅስ በአዲስ ኪዳን በተለያዩ ስፍራዎች ይገኛል (ማቴ. 13:14-15፤ ማር. 4:12፤ ሉቃ. 8:10፤ ዮሐዋ. 28:25-27፤ ሮሜ 11:8 ተመልከቱ።) የእግዚአብሔርን እውነት አቅልሎ ማየት አደገኛ ነገር ነው። ምክንያቱም ይህን የሚያደርግ ሰው የመዳን ዕድሉን ሊያጣ ይችላል። «እግዚአብሔር በሚገኝበት ጊዜ ፈልጉት፤ ቀርቦም ሳለ ጥሩት» (ኢሳ. 55:6)።

ለማመን የማይፈልጉ አንዳንዶች ነበሩ፤ ቢያምኑም እንኳ በግልጽ ስለ ክርስቶስ ለመናገር የማይፈልጉ ደግሞ ነበሩ (ዮሐ. 12:42-43)። ኒቆሊሞስና የአርማትያሱ ዮሴፍ መጀመሪያ ላይ በዚህኛው ክፍል ይታዩ ነበሩ። በኋላ ላይ ግን ስለ ክርስቶስ በአደባባይ ላይ እስከ መናገር ደረሱ (19:38)። በመጀመሪያዋ ቤተ ክርስቲያን ብዙ ፈሪሳውያንና (ዮሐዋ. 15:5) ካህናት (ዮሐዋ. 6:7) ነበሩ። ሁኔታው በእግዚአብሔር ክብርና በሰዎች የመወደስ ፍላጎት መካከል የተደረገ ትግል ነበር (ዮሐ. 12:25-26)። ከምኩራብ መገለል በጣም ዋጋ የሚያስከፍል ስለነበር (9:22) እነዚህ «ሕቡዕ አማኞች» ከሁለቱም ዓለም ምርጥ ምርጡን ፈለጉ። ስለዚህ ነጥብ ዮሐ. 5:44 ተመልከቱ።

በምዕራፍ 12 ከቁጥር 44-50 ባለው ክፍል ጌታችን «ሕሕዝቡ ከመሰወሩ» በፊት የተናገራቸውን የመጨረሻ መልእክቶች እናገኛለን። እንደገና እዚህም የነበረው አጽንዖት እምነት ነው። በዚህ መልእክት በኩል የዮሐንስ ወንጌል አብዛኞቹ ዓወደ አሳቦች ይተላለፋሉ። እነዚህም፣ እግዚአብሔር ወልድን ላከ፤ ወልድን ማየት ማለት አብን ማየት ነው። ኢየሱስ የዓለም ብርሃን ነው፤ የእርሱ ቃሎች የአብ ቃሎች ናቸው፤ በእርሱ ማመን ደኅንነትን ያስገኛል፤ እርሱን አለመቀበል የዘላለም ፍርድን መጠባበቅ ነው የሚሉ ናቸው። በእርግጥ የተናገረው ቃል፣ ቃሉንም ሆነ እርሱን ባልተቀበሉት ላይ ይፈርዳል!

የማያምኑ ሰዎች ያነበቡአቸውን ወይም የሰሙአቸውን እያንዳንዳቸውን የመጽሐፍ ቅዱስ ቃላት እንደሚከራከሩ በፍርዱ ጊዜ ፊታቸው ላይ ይቀርባሉ ብሎ ማሰብ የሚስቀጥጥነው። ሰው የናቀው ቃል፣ ራሱ ተመልሶ የሚፈርድበት ይሆናል። ለምን? ምክንያቱም የተጻፈው ቃል የሚያመለክተው ሕያውን ቃል ኢየሱስ ክርስቶስን ነው (1:14)።

በዙ ሰዎች እውነቱን የማይቀበሉት ሰውን በመፍራት ነው (12:42-43):: በገሃነም ከሚሆኑት መካከል «የሚፈሩ» (ራእ. 21:8) ይገኙበታል:: ሰውን ፈርቶ ገሃነም ከመሄድ እግዚአብሔርን ፈርቶ ወደ መንግሥተ ሰማይ መሄድ ይሻላል!

መፍረድ፣ የተሰኘ ቃል በዚህ የመዝጊያ መልእክት ላይ አራት ጊዜ ተደግሟል፤ ይህም በጣም ጽኑ ቃል መሆኑን ያሳያል:: ኢየሱስ ለመፍረድ አልመጣም፤ እርሱ የመጣው ለማዳን ነው (ዮሐ. 3:18፤ 8:15):: ነገር ግን ኃጢአተኛ አዳኙን ካላመነ፣ አዳኙ ፈራጅ ይሆንበታል:: ስለዚህ ኃጢአተኛው እየፈረደ ያለው በራሱ ላይ እንጂ በጌታ ላይ አይደለም::

እነዚህን አሥራ ሁለቱ የዮሐንስ ወንጌል ምዕራፎች እንደማጥናታችሁ ኢየሱስ ክርስቶስን በሕይወቱ፣ በእገልግሎቱ፣ በተአምራቱ፣ በመልእክቶቹና የጠፉ ኃጢአተኞችን ለማዳን ባለው ፍላጎቱ አኳያ ተመልክታችሁታል::

ማስረጃውን አጠናችሁታል:: ታዲያ ኢየሱስ ክርስቶስ በእርግጥም የእግዚአብሔር ልጅ፣ የዓለም አዳኝ መሆኑን ወደ ማመኑ ደርሳችኋልን?

አምናችሁበት የዘላለም ሕይወትን ተቀብላችኋልን?

«የብርሃን ልጆች እንድትሆኑ ብርሃን ስላላችሁ በብርሃኑ እመኑ» (12:36)

እግዚአብሔር በዚህ አለ!

(ዮሐንስ 1)

1. ዓለም ዛሬ ኢየሱስን የምትመለከተው እንዴት ነው?
2. በዚህ የመጀመሪያ ምዕራፍ ዮሐንስ ኢየሱስን እንዴት አድርጎ ገለጸው?
3. ዮሐንስ ስለ ኢየሱስ የጻፈው እያንዳንዱ ስያሜ ስለ እርሱ ምን ይናገራል?
4. ቃሉ ሥጋ የሆነው ለምንድን ነው?
5. በዚህ የመጀመሪያ ምዕራፍ ስለ መጥምቁ ዮሐንስና ከኢየሱስ ጋር ስለነበረው ግንኙነት ምን ትማራላችሁ?
6. በአራት ቀናት አገልግሎቱ መገባደጃ ላይ ኢየሱስ ስድስት ደቀ መዛሙርትን አፈራ። በእርሱ ሊያምኑ የቻሉት እንዴት ነበር?
7. እነዚህ ሰዎች ደቀ መዛሙርት የሆኑበትን መንገድ ስታጤኑ ስለ ወንጌል ስርጭት ምን ትማራላችሁ?
8. ከዚህ ምዕራፍ ስለ ኢየሱስ የተማራችሁት ታላቅ ቁም ነገር ምንድን ነው?
9. በዚህ ሳምንት ለምትኖሩት ኑሮ ይህ ቁም ነገር ምን አስተዋጽኦ ያደርጋል?

ስለ ኢየሱስ መማር

(ዮሐንስ 2)

1. ኢየሱስን ለመጀመሪያ ጊዜ ስትተዋወቁት ከባሕርያቱ ዐቢይ ተጽዕኖ ያሳደረባችሁ የትኛው ነው?
2. ይህን ምዕራፍ አለፍ አለፍ ብላችሁ ተመልከቱት። ከኢየሱስ ደቀ መዛሙርት አንዱ ብትሆኑ ስለ እርሱ ምን ታስቡ ነበር? ለምን?
3. ዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 2 ከቁጥር 1-12 አንብቡ። ኢየሱስ በሠርጉ ላይ የመገኘቱ ነገር ስለ እርሱ ምን ያስረዳችኋል?
4. ማርያም ስለ ወይን ጠጁ ማለቅ ለኢየሱስ ለምን ነገረችው?
5. ዌርዝቢ ኢየሱስ በምድር ላይ በነበረ ጊዜ መርሐ ግብር ነበረው ይላሉ። በቁጥር 4 ላይ ሰዓት የሚለው ቃል ጠቀሜታው ምንድን ነው?
6. ዮሐንስ በመጽሐፉ ከጻፋቸው ሰባት ምልክቶች መካከል፣ ኢየሱስ ውኃን ወደ ወይን ጠጅ መለወጡ አንዱ ነበር። ይህ ምልክት ስለምን ነበር የሚጠቁመው?
7. ከቁ. 13-22 አንብቡ። በቤተ መቅደሱ አደባባይ ላይ ሽቀጣ ሽቀጥ ይሸጡ በነበሩ ሰዎች ላይ ኢየሱስ እጅግ የተቆጣው ለምን ነበር?
8. ኢየሱስ በዚህን ጊዜ ለእግዚአብሔር ያለውን ቅንዓት እንዴት ገለጸው?
9. በቤተ መቅደሱ አደባባይ በፈጸመው ድርጊት ኢየሱስ ምን ዓይነት መልእክትን አስተላለፈ?
10. ከቁ. 23-25 አንብቡ። ዮሐንስ ስለ ኢየሱስ ማወቅ የጠቀሰው ለምን ነበር?
11. የኢየሱስ ክብር፣ ቅናትና እውቀት በዚህ ሳምንት ኑሮአችሁ ላይ ምን ተጽዕኖ ያሳድራል።

የሕይወትና የሞት ጉዳይ

(ዮሐንስ 3)

1. ዛሬ ዓለም ደኅንነትን ለማግኘት የሚሻው በምን መንገድ ነው?
2. ከቁጥር 1-21 አንብቡ። ኒቆዲሞስ ማን ነበር? ምንስ ይመስል ነበር?
3. የኒቆዲሞስን ዓይነት አቋምና ክብር ያለው ሰው፣ ጥያቄ ይዞ ወደ ሌላ መምህር ሲሄድ ምን ይለማዋል?
4. ኢየሱስ ኒቆዲሞስን እንደ መሐይም ሃይማኖተኛ የቆጠረው ለምን ነበር?
5. ኢየሱስ ከአንድ ከሌላ ታላቅ መምህር ጋር ሆኖ ያሳየው በራስ መተማመን ስለ ራሱ ማንነት የነበረውን ግንዛቤ እንዴት ይጠቁማል?
6. ኢየሱስ ለኒቆዲሞስ ስለ ደኅንነት ለመግለጽ የተጠቀመውስ በምን ምሳሌ ነበር?
7. እነዚህ ምሳሌዎች እያንዳንዳቸው ስለ ደኅንነት ለግንዛቤአችሁ የሚያበረክቱት አስተዋጽኦ ምንድን ነው?
8. ዘጉልቁ. 21:49 አንብቡ። ኢየሱስ ስለ ደኅንነት የበለጠ ለማስተማር ይህን ምሳሌ የተጠቀመው ለምን ነበር?
9. ከቁ. 22-30 አንብቡ። መጥምቁ ዮሐንስ፣ ኢየሱስ በአገልግሎቱ እንደሚፎካከረው ያህል ተደርጎ የተነሣውን ክርክር እንዴት አስተናገደው?
10. መጥምቁ ዮሐንስ እንዳደረገው እኛ እንድናንስ ኢየሱስ ግን እንዲልቅ የምናደርገው እንዴት ነው?
11. ከቁ. 31-36 አንብቡ። ኢየሱስ ስለ እውነት የመሰከረውን የምንከተለው እንዴት ነው?
12. በዚህ ምዕራፍ ዮሐንስ ከኢየሱስ ጋር ያለን ግንኙነት ሕያው፣ በፍቅር የተሞላና መማር የሚችል እንዲሆን አጽንዖት ሰጥቷል። የዚህ ዓይነቱን ግንኙነት ምን ያክል በሙላት ትለማመዱ ታላችሁ?

ኃጢአተኛዎ ሳምራዊት ሴት

(ዮሐንስ 4)

1. በሌላ ሰው ምስክርነት የተነሣ ያመናችሁት ነገር ምንድን ነው?
2. ከቁ. 1-42 አንብቡ። አብዛኞቹ አይሁዶች በሰማርያ አቋርጠው የማያልፉ ሲሆኑ፤ ኢየሱስ ግን በዚያ ያቋረጠው ለምን ነበር?
3. ኢየሱስ ሳምራዊቷን ሴት ውኃ እንድትሰጠው የጠየቀው ለምንድን ነው? እርሷስ ምን ምላሽ ሰጠችው?
4. ሳምራዊቷ ሴት ስለ ኢየሱስ የነበራት እውቀት ደረጃ በደረጃ እያደገ ያመጣው እንዴት ነው?
5. ስለ ኢየሱስ የነበራት እውቀት በማደጉ፤ በሴቲቱ እምነት ላይ የመጣው ለውጥ ምን ነበር?
6. ኢየሱስ ማን እንደሆነ ካወቀች በኋላ፤ ወዲያውኑ የወሰደችው እርምጃ ምን ነበር?
7. ይህች ሳምራዊት ለመመስከር ባደረገችው ጥረት ምን ሆነች? ለምን?
8. ከቁ. 43-54 አንብቡ። ሹሙ ሰው እምነቱን የገለጸው በምን ዓይነት መንገድ ነበር?
9. ይህ ተአምር ስለ ኢየሱስ ምን ያስተምረናል?
10. ስለ ኢየሱስ የበለጠ ለማወቅና በእምነታችሁም ለማደግ ምን ማድረግ ትችላላችሁ?

ከእግዚአብሔር ጋር እኩል የሆነ ሰው

(ዮሐንስ 5)

1. በቤተ ክርስቲያናችሁ ወይም በቤተ እምነታችሁ ያሉ ያልተጻፉ ሕግጋት ምንድን ናቸው? (መደነስ ኃጢአት ነው?)
2. ከቁ. 1-15 አንብቡ:: በኢየሱስ ዘመን የነበሩ ፈሪሳውያን፣ በሰንበት እንዳይሠሩ የተከለከሉትን ጨምሮ ብዙ ሕግጋት ነበሩአቸው:: ነገር ግን ኢየሱስ ሽባውን ሰው በተመለከተ ጊዜ ያሳሰበው ዋነኛ ነገር ምን ነበር?
3. ይህን ተአምር የተመለከቱ ብዙዎቹ አይሁዳውያን ጭንቀታቸው ምን ነበር?
4. ነገሮች ሊደረጉ በሚገባቸው አፈጻጸም ላይ ብቻ በመጠበቅ የተሠራውን መልካም ነገር ማየት የሚሳናችሁ ምን ጊዜ ነው? እንዲህ የምትሆኑት ለምንድን ነው?
5. አንድ ቀን መቆየት ሲችል ኢየሱስ ይህን ሰው በሰንበት የፈወሰው ለምን ነበር?
6. ከቁ. 16-47 አንብቡ:: ኢየሱስ ከእግዚአብሔር ጋር እኩል ስለመሆኑ የተናገረው በምን በምን መንገዶች ነው?
7. ይህን አባባሉን ለመደገፍ ኢየሱስ ያቀረባቸው ምስክርነቶች ምን ምንድን ናቸው?
8. እያንዳንዱ ምስክርነት ምን ያህል ውጤታማ ነበር?
9. ባሕላዊ ዝንባሌዎቻችሁ፣ መንፈሳዊ እውነቶችን ለማወቅና በመንፈሳዊነትም ለማደግ ዕንቅፋት እንዳይፈጥሩባችሁ እንዴት ልትከላከሉ ትችላላችሁ?

ኢየሱስ ከሕዝቡ እንደተለየ

(ዮሐንስ 6)

1. የማይቻል ሁኔታ ሲገጥማችሁ የመጀመሪያው ምላሻችሁ ምንድን ነው?
2. ከቁ. 1-14 አንብቡ። የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት የማይቻል ሁኔታ ሲገጥማቸው ምን ዐቀዱ?
3. ኢየሱስ በሰጠው መፍትሔ አማካኝነት ምን አስተማራቸው?
4. በደቀ መዛሙርትና በኢየሱስ አመለካከቶች መካከል ምን ልዩነት ነበር?
5. ከቁ. 15-21 አንብቡ። ኢየሱስ እያወቀ ደቀ መዛሙርቱን ወደ አደገኛው ማዕበል የላካቸው ለምን ነበር?
6. ከቁ. 22-71 አንብቡ። ሕዝቡ ኢየሱስን ለምን ፈለጉት?
7. ኢየሱስ «እኔ የሕይወት እንጀራ ነኝ» ሲል ምን ማለቱ ነበር?
8. የሃይማኖት መሪዎች ለኢየሱስ ትምህርት የሰጡት ምላሽ ምን ነበር? ለምን?
9. የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት፣ ለኢየሱስ ትምህርት የሰጡት ምላሽ ምን ነበር? ለምን?
10. ለመቀበል የሚከብድ ሁኔታ ሲያጋጥማችሁ ኢየሱስ እንዴት እንድታስተናግዱት ይፈልጋል?

1. ስለ ወንጌል ነግራችሁት ሰው የተቀየማችሁ ጊዜ መቼ ነው? ይህን የመሰለ ስሜት ያሳየው ለምን ይመስላችኋል?
2. ከቁ. 1-10 አንብቡ:: የኢየሱስ ሥጋዊ ወንድሞች ለኢየሱስና ለትምህርቱ ምን ዓይነት አቋም አሳዩ?
3. «ጊዜዬ ገና አልደረሰም» ብሎ ኢየሱስ ሲናገር ምን ማለቱ ነበር?
4. ከቁ. 11-59 አንብቡ:: ኢየሱስ ስለ ራሱ ያስተማረባቸው ዋና ነጥቦች ምን ነበሩ?
5. ስለ ትምህርቱ ምንጭ የተናገረው ምን ነበር?
6. ከቁ. 37-39 የተላለፈው ጥሪ ጠቀሜታው ምን ነበር?
7. የአይሁድ ሕዝብና መሪዎቻቸው ስለ ኢየሱስ ባሕርይ! ስለ አስተምህሮውና ስለ ጥሪው ያሳዩት ምላሽ ምን ነበር? ለምን?
8. ቁ. 17 አንብቡ:: ለክርስቶስ መታዘዛችሁ የእርሱን ማንነት የገለጠላችሁ በምን ዓይነት መንገድ ነው?
9. ምንም እንኳን የሚቀየሙ ቢሆኑም ለሰዎች ለመመስከር ራሳችሁን እንዴት ታዘጋጃላችሁ?

ንጽጽሮችና ግጭቶች

(ዮሐንስ 8)

1. በክርስትና ላይ የሚሰነዘሩ የተለመዱ ተቃውሞዎች ምንድን ናቸው?
2. ከቁ. 1-11 አንብቡ። ፊሪሳውያን ኢየሱስን በምን ዓይነት ወጥመድ ውስጥ ለማስገባት እየጣሩ ነበር?
3. በእነዚህ ሁኔታዎች ውስጥ ኢየሱስ የነበረው አማራጭ ምንድን ነው?
4. ኢየሱስ አመንዝራይቱን ሴት ነፃ ለመልቀቅ ሥልጣን የነበረው ለምንድን ነው?
5. ከቁ. 12-20 አንብቡ። ኢየሱስ፣ «እኔ የዓለም ብርሃን ነኝ» ሲል ምን ማለቱ ነበር?
6. በዚህ ጉዳይ ላይ ኢየሱስ ከፊሪሳውያን ጋር ስለነበረው ክርክር ዋነኛ ነጥቡ ምን ነበር?
7. ነጥቡን ለመደገፍ ምን ማረጋገጫ ሰጠ?
8. ከቁ. 21-30 አንብቡ። ኢየሱስ ስለ አምላክነቱ ለመግለጽ በምን አባባል ተጠቀመ?
9. ከቁ. 31-59 አንብቡ። ኢየሱስ ስለ አርነትና ባርነት ምን አስተማረ?
10. አይሁድ ስለ ትምህርቱ ምን ዓይነት አቋም አሳዩ? ለምን?
11. በክርስትና ላይ ለተሰነዘሩ ተቃውሞዎች፣ የእግዚአብሔርን ቃል እውነት የምትጠቀሙት እንዴት ነው?

ዓይነ ሥውሩ ሰው

(ዮሐንስ 9)

1. በክርስቲያን ወገኖች ዙሪያ የሚነሡ የክርክር ርእሶች ምንድን ናቸው?
2. ዓይነ ሰው ሆኖ ስለተወለደው ሰው ደቀ መዛሙርት ያነሡትን ሥነ መለኮታዊ ጥያቄ ኢየሱስ እንዴት መለሰው?
3. ዓይነ ሰውሩን ሰው ባየ ጊዜ የተሰማው ነገር ምን ነበር?
4. በጉድጓዱ ውኃ አጠገብ እንደነበረችው ሳምራዊት ሴት ሁሉ፣ ይህ ዓይነ ሰው ሰውም ኢየሱስን ለማወቅ ብዙ የግንዛቤ ደረጃዎችን ማወቅ ነበረበት። እነዚህ ደረጃዎች ምን ምን ነበሩ?
5. በሚገባ የተማሩ የሃይማኖት መሪዎች ኢየሱስ ማን እንደነበረ በትክክል ማወቅ የተሳናቸው እንዴት ነው?
6. ዕውሩ ሰውና ፈሪሳውያን ስለ ኢየሱስ የነበሯቸው የአመለካከት ልዩነቶች ምን ነበሩ?
7. ዓይነ ሰውሩ ሰው ከአይሁድ ቤተ እምነት የተገለለው ለምን ነበር?
8. ስለ ሰውየው መገለል ኢየሱስ ምን አቋም አሳየ?
9. ስለ ዕውሩ ሰው መታወር ምክንያት ለማወቅ የተከራከሩ ደቀ መዛሙርትን ነው ወይስ የሰውየውን ችግር ለመፍታት የፈለገውን ኢየሱስን ነው ይበልጥ የምትመስሉት? ለምን?
10. በዚህ ሳምንት በበለጠ እንደ ኢየሱስ ለመሆን ማድረግ የምትችሉት ምንድን ነው?

መልካም እረኛና በጎቹ

(ዮሐንስ 10)

1. ባለፉት ዘመናት «የተከተላችኋቸው» ሰዎች እነማን ናቸው?
2. ከቁ. 1-10 አንብቡ:: ኢየሱስ ወደ በጎች በረት የሚያስገባ በርን የመሰለው እንዴት ነው?
3. ክርስቶስና ሌቦች ለበጎቹ ከሚያደርጉት አኳያ በመካከላቸው ያለው ልዩነት ምንድን ነው?
4. ኢየሱስ የዛሬ ሌቦችን ምን ብሎ ይጠራቸው ነበር?
5. ከቁ. 11-21 አንብቡ:: «እኔ መልካም እረኛ ነኝ» ሲል ኢየሱስ ምን ማለቱ ነበር? እረኛስ የሚመስለው እንዴት ነው?
6. ኢየሱስ በዘመኑ ከነበሩ የሃይማኖት መሪዎች የሚለየው እንዴት ነበር?
7. ምንም እንኳን የኢየሱስ አድማጮች ስለ እረኞች ብዙ የሚያውቁ ቢሆኑም፤ አንዳንድ ባሕሎች ግን ስለ እረኞች እምብዛም አያውቁም ነበር:: ዛሬ ኢየሱስ ራሱን ከማን ጋር የሚያነጻጽር ይመስላችኋል? ለምን?
8. ከቁ. 24-42 አንብቡ:: ኢየሱስ ተስፋ የተገባለት መሢሐ እርሱ ስለመሆኑ ያስተማረውን ትምህርት ሕዝቡ በምን አኳኋን አስተናገዱት? ለምን ?
9. እረኞችሁን በዚህ ሳምንት በበለጠ ቅርበት የምትከተሉት እንዴት ነው?

የማጥኛ ጥያቄዎች
ምዕራፍ አሥራ አንድ

የመጨረሻው ተአምር- የመጨረሻው ጠላት

(ዮሐንስ 11)

1. የምትወዱት ሰው በሞተ ጊዜ ምን ዓይነት ስሜት ተሰማችሁ?
2. ከቁ. 1-16 አንብቡ:: በዚያን ጊዜ ለኢየሱስ ወደ ቢታንያ መሄድ አደገኛ የነበረው ለምንድን ነው?
3. ኢየሱስ አልዓዛርን ሄዶ ከማየት የዘገየው ለምን ነበር?
4. ከቁ. 17-40 አንብቡ:: ማርታና ማርያም የኢየሱስን መምጣት በምን ስሜት ተቀበሉት?
5. እንዲህ በተለየ ሁኔታ የተቀበሉት ለምን ነበር?
6. ኢየሱስ «እኔ ትንሣኤና ሕይወት ነኝ» ቢል ምን ማለቱ ነበር?
7. ለአልዓዛር ሞት ኢየሱስ ያሳየው ስሜት ስለ ራሱ ምንን ገለጠ?
8. ከቁ. 41-57 አንብቡ:: ስለ አልዓዛር ከሞት መነሣት ጉዳይ ሕዝቡ ምን ስሜት ነበረው?
9. የሃይማኖት መሪዎች ስለ ኢየሱስ ምን ማድረግ እንደሚገባቸው ለመወሰን የተሰበሰቡት ለምንድን ነው?
10. በዚህ ምዕራፍ ላይ ዮሐንስ ስለ እምነት አጽንዖት የሰጠው በምን ዓይነት መንገድ ነው?
11. ዘመድ ወይም የቤተሰብ አባል ሞቶ ከባድ ሐዘን በሚደርስባችሁ ጊዜ በኢየሱስ ላይ ያላችሁ እምነት እንዴት ትጠቀሙበታላችሁ?

የማጥኛ ጥያቄዎች
ምዕራፍ አሥራ ሁለት

ክርስቶስና ምስቅልቅሉ ሁኔታ

(ዮሐንስ 12)

1. እግዚአብሔር ከባሕርዩ ውጭ ያደረገው የሚመስል ሥራ ወይም ይሠራል ብላችሁ ያልጠበቃችሁትን ነገር የሠራው መቼ ነበር?
2. ከቁ. 1-11 አንብቡ:: ትኩረት ሊሰጠው የሚገባ ቁም ነገር ምን ነበር?
3. ማርያም ኢየሱስን ሽቶ የቀባችው ለምን ነበር?
4. ማርያም ባደረገችው ነገር ላይ ምን አስተያየት ተሰነዘረ? ለምን?
5. ኢየሱስ ስለ ማርያምና ስለ ይሁዳ የነበረው ስሜት እንዴት ነበር?
6. የማርያም ስጦታ በኢየሱስ ላይ ምን ስሜት አስከተለ?
7. ከቁ. 12-19 አንብቡ:: ኢየሱስ በአህያ ውርንጭላ ላይ ተቀምጦ ወደ ኢየሩሳሌም በገባ ጊዜ ሕዝቡ ምን ያደርጋል ብለው ጠበቁ?
8. ከጠበቁት በተቃራኒ ምን አስተማራቸው?
9. ከቁ. 20-36 አንብቡ:: ከቁ. 24-25 ባለው ክፍል ኢየሱስ የተናገረው ምን ማለት ነበር?
10. ኢየሱስ ከእርሱ የሚጠበቀውን ያላደረገው በምን መንገዶች ነበር?
11. ከቁ. 37-50 አንብቡ:: ኢየሱስ ከሕዝቡ ከመሰወሩ በፊት በዚህ የመጨረሻ ንግግሩ ስለ እምነት ያስተማረው ምን ነበር?
12. እናንተ ከምትጠብቁት ወይም ከምትመርጡት መንገድ በተቃራኒ እግዚአብሔር በሚሠራበት ጊዜ ምን ይሰማችኋል ወይም ምን ምላሽ ትሰጣላችሁ?

በዋረን ዌርዝቢ የተጻፉ የአዲስ ኪዳን የ «...ሁን» ተከታታይ መጻሕፍት

1. ለጌታ የተገዛህ ሁን (የማቴዎስ ወንጌል)
2. ተግተህ አገልግል (የማርቆስ ወንጌል)
3. ርኅሩኅ ሁን (የሉቃስ ወንጌል ም. 1-13)
4. የበረታህ ሁን (የሉቃስ ወንጌል ም. 14-24)
5. ሕያው ሁን (የዮሐንስ ወንጌል ም. 1-12)
6. የተለወጣችሁ ሁኑ (የዮሐንስ ወንጌል ም. 13-21)
7. በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ተመላለስ (የሐዋ. ሥራ 1-12)
8. ደፍረህ መስክር (የሐዋ. ሥራ 13-28)
9. ተስማማ (ሮሜ)
10. ጠቢብ ሁን (1ኛ ቆሮንቶስ)
11. ተጽናና (2ኛ ቆሮንቶስ)
12. አርነት መውጣት (ገላትያ)
13. ፍለጋ የሌለውን ባለጠግነት ውረስ (ኤፌሶን)
14. ደስተኛ ሁን (ፊልጵስዩስ)
15. ፍጹም ሁን (ቆላስይስ)
16. ለምጽአቱ ተዘጋጅ (1ኛና 2ኛ ተሰሎንቄ)
17. ታማኝ ሁን (1ኛና 2ኛ ጢሞቴዎስ፣ ቲቶ፣ ፊልሞና)
18. በማየት ሳይሆን በእምነት ተመላለስ (ዕብራውያን)
19. በብስለት ማደግ (የያዕቆብ መልእክት)
20. ተስፋ አድርግ (1ኛ ጴጥሮስ)
21. ንቃ! (2ኛ ጴጥሮስ፣ 2ኛና 3ኛ ዮሐንስ፣ ይሁዳ)
22. እውነተኛ ሁን (1ኛ ዮሐንስ)
23. ድል አድራጊ ሁን (ራእይ)

የ«... ሁን» ተከታታይ መጻሕፍት የሚገኙባቸው መጻሕፍት መደብሮች ከሚገኙባቸው ቦታዎች መካከል ዋና ዋናዎቹ፡-

- ✓ የኢትዮጵያ መካነ ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያን መጻሕፍት መደብሮች፣ ፒያሳ አራዳ ሕንፃ፣ መርካቶ ክፍለ ሐገር አውቶቡስ ተራ፣ እና ደብረ ዘይት፣ የፓ.ሣ.ቁ. 2087፣ አ.አ.
- ✓ በጌጃ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን የሥነ ጽሑፍ አገልግሎት ክፍል (ሞላ ማሩ አካባቢ) የፓ.ሣ.ቁ. 698፣ አ.አ.
- ✓ በራዕይ መጻሕፍት መደብሮች፣ አራት ኪሎ፣ ካዛንቺስና ስታዲየም ዙሪያ፣ የፓ.ሣ.ቁ. 2332፣ አ.አ.
- ✓ ኢንተርናሽናል መጽሐፍ ቅዱስ ማኅበር (ካዛንቺስ)፣ የፓ.ሣ.ቁጥር 100810፣ አ.አ
- ✓ ዩኒቨርሳል መጻሕፍት መደብር (አራት ኪሎ ዩኒቨርሲቲ ፊት ለፊት)፣ የፓ.ሣ.ቁ. 31227፣ አ.አ.
- ✓ ካሌብ የመዝሙርና የመጻሕፍት ማዕከል (ሰባተኛ አካባቢና ደንበል ሲቲ ሴንተር)፣ የፓ.ሣ.ቁጥር 42444፣ አ.አ

የምስራች!

በታዋቂው ዶ/ር ዋረን ዌርዝቢ የተጻፉትንና በአማርኛ ቋንቋ ተተርጉመውና ታትመው የቀረቡትን የአዲስ ኪዳን የ«...ሁን» ተከታታይ መጻሕፍት በሙሉ ለሚገዙ ክመደበኛው አሠራራችን በተለየ 30% ልዩ ቅናሽ የምናደርግ መሆኑን እየገለጽን፤ ሙሉውን ተከታታይ መጻሕፍት በመግዛት የዚህ ዕድል ተጠቃሚ ይሁኑ!

እነዚህን የተዋጣላቸው መጻሕፍት ለወዳጆቻቸው፣ ለጓደኞቻቸው እና ለባልደረቦቻቸው በልዩ ስጦታነት በማበርከት የንባብ ባህልን ለማዳበር የበኩልዎን አስተዋጽኦ ያበርክቱ!

የኤስ ኣይ ኤም ሥነ ጽሑፍ ክፍል

የፖ.ሣ.ቁጥር 127

አዲስ አበባ፣ ኢትዮጵያ

ፋክስ- 51 12 42

ኢ-ሜይል:- SIMmedia@telecom.net.et

የኤስ ኣይ ኤም ሥነ ጽሑፍ የሚለይባቸው ዋና ነጥቦች—

- ☑ መጽሐፍ ቅዱስን መሠረት ያደረጉ መጻሕፍትን በማሳተሙ
- ☑ ከ350 በላይ የተለያዩ ዓይነት መጻሕፍት በማሳተሙ
- ☑ የመጻሕፍቱ ዋጋ ተመጣጣኝ በመሆኑ
- ☑ መደብራችን ማዕከላዊ (አመቺ) በመሆኑ
- ☑ የስርጭት አውታራችን በየጊዜው እየሰፋና እየጨመረ በመሄዱ
- ☑ በጅምላ ለሚገዙ ቅናሽ በመስጠቱ
- ☑ ጥራት ያላቸው የጎትመት ውጤቶችን ለተጠቃሚዎቹ በማቅረቡ
- ☑ ደረጃውን የጠበቀ የቅድመ - ጎትመት አገልግሎት በመስጠቱ
- ☑ በጅምላ ለሚገዙ ደንበኞቻችን እንደ አስፈላጊነቱ መጻሕፍቱን በአዲስ አበባ ውስጥ አሉበት ቦታ ድረስ ማድረሳችን
- ☑ ለመጻሕፍት አከፋፋዮች ያልተሸጡትን መጻሕፍት በደህና ሁኔታ እስካሉ ድረስ በሌላ ዓይነት መጻሕፍት ለመለወጥ ዋስትና በመስጠቱ
- ☑ ተከታታይ ወይም በአንድ ምድብ ውስጥ ያሉ መጻሕፍትን በአንድ ለሚገዙ ልዩ ቅናሽ በመስጠቱ [ይኸውም፡- የ «...ሁን» ተከታታይ መጻሕፍት፣ ትመማ፣ ዲ. ቪ. ቢ. ኤስና ሌሎች የሰንበት ትምህርት መጻሕፍት፣ የልጆች መጻሕፍት፣ ትዳርና የቤተሰብ ሕይወት፣ የሴቶች መጻሕፍት፣ የመከፈቻ መጻሕፍት፣ የትርጓሜ መጻሕፍት፣ የዶ/ር ዓለሙ ቢፍቱ መጻሕፍት፣ የወንጌል ስርጭት ትራክቶች (በራሪ ጽሑፎች)ን ያካትታል፡፡]

መጽሐፍ ቅዱስን መሠረት ያደረጉ መጻሕፍት

የኤስ ኣይ ኤም ሥነ ጽሑፍ

የፖ.ሣ.ቁጥር 127፣ አዲስ አበባ፣ ኢትዮጵያ

ስልክ 49-32-52፣ 51-29-73፣ 71-11-73፣ 50-38-99፣ ፋክስ 51-12-42

ኢ-ሜይል - <SIMmedia@telecom.net.et> or

<sim.eth@telecom.net.et>

አድራሻችን፡- ከጥቁር አንበሳ ሆስፒታል የሕመማን መጠየቂያ በር ፊት ለፊት ባለው ግቢ ውስጥ ነው፡፡